

T.C
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GİYİM ENDÜSTRİSİ VE MODA TASARIMI EĞİTİMİ
ANABİLİM DALI
KUAFÖRLÜK VE GÜZELLİK BİLGİSİ EĞİTİMİ BİLİM DALI

KUAFÖRLÜK VE GÜZELLİK BİLGİSİ ÖĞRETMENLERİNİN
MESLEKSEL SORUNLARI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
ZÜLEYHA ALABAY

ANKARA 2008

T.C
GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
GİYİM ENDÜSTRİSİ VE MODA TASARIMI EĞİTİMİ ANABİLİM DALI
KUAFÖRLÜK VE GÜZELLİK BİLGİSİ EĞİTİMİ BİLİM DALI

KUAFÖRLÜK VE GÜZELLİK BİLGİSİ ÖĞRETMENLERİNİN
MESLEKSEL SORUNLARI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Züleyha ALABAY

Tez Danışmanı
Doç. Dr. Yusuf BUDAK

ANKARA 2008

Eğitim Bilimleri Enstitüsü Müdürlüğü'ne

Züleyha ALABAY'a ait "Kuaför ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Mesleksel Sorunları" başlıklı tezi, 2008 tarihinde, jürimiz tarafından Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Eğitimi Bilim Dalında Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Adı Soyadı

İmza

Üye: Doç. Dr. Yusuf BUDAK (Danışman)

Üye: Prof. Fatma ÖZTÜRK (Başkan)

.....

Üye : Doç.Dr.Celalettin R. ÇELEBİ

.....

ÖNSÖZ

Bir ülkenin gelişmesi ya da geri kalmasında eğitim önemli yere sahiptir. Eğitim ise, ülkenin kültürel ve ekonomik kaynaklarını rejimi ve hedefleri doğrultusunda, akıl ve mantığa dayandırarak, en verimli şekilde kullanacak öğrencinin, ilgisini yetenekleriyle birleştirerek beceriye dönüştürebilme sürecidir. Bu hedefi gerçekleştirebilmek için eğitimin vazgeçilmezleri öğretmen, öğrenci ve eğitim programlarıdır. Diğer unsurlar ise bunların yardımcılarıdır. Genel eğitim, herhangi bir meslek alanına bağlı olmadan, bireyin genel olarak geliştirilmesi süreciyken; mesleki eğitim ise üretimi amaç edinerek belirli bir meslek alanı ile ilgili bilgi, beceri ve alışkanlıkların kazandırılması sürecidir.

Endüstri devrimi, beraberinde mesleki ve teknik eğitimi büyük ölçüde etkileyen birçok değişimler yaratmıştır. Endüstriyel gelişim ekonomik faaliyetlerde verimin artırılmasını amaç edinmesi, teknik temeller üzerine yerleşen ekonomik sistemin gelişmesini zorunlu kılmıştır. Bunun sonunda da iş ve istihdam yapısı ile istihdam için aranan nitelikler değişmiş, bilgileri uygulamalı biçimde verebilen bir mesleki ve teknik eğitim sisteminin gelişmesine neden olmuştur. Öğrenciyi kısa sürede sektörün ihtiyaçları doğrultusunda üretime katkı sağlayarak yetiştiren bu okulların teknolojik gelişmelere uyum sağlamada devlet tarafından desteklenmemesi, öğretmenlerin yetersizlikler içinde eğitim vermelerini zorunlu kılmıştır.

Çocuklarımızın düşünce yapısını çağdaş bilim ve teknoloji temeline oturtarak, ülke geleceğini şekillendiren öğretmenlerin, iş doyumu sağlamaları ve etkili bir eğitimi gerçekleştirebilmeleri için işlerinin kolaylaştırılması gerekir. Yurttaşlarımızı toplumsal ve ekonomik hayatta aktif şekilde etkili ve verimli yapabilmek için, teknolojik gelişmeleri takip etmeleri, bilgileri uygulamaya dönüştürmede yardımcı olabilecek mevcut araç-gereçleri en verimli şekilde kullanabilmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca karşılaşılabilecekleri olası güçlükleri aşabilmelerinde oluşturulan politikalarla kendilerine yardımcı olunmalıdır.

Bu araştırmanın sürecinin her aşamasında beni bilgilendiren, yönlendiren, destekleyen, değerli hocam, danışmanım Doç. Dr. Yusuf BUDAK'a, her türlü zorlukları aşmamda benden yardımlarını esirgemeyen aileme, en içten dileklerimle teşekkür ederim.

Züleyha ALABAY

ÖZET

Bu araştırmanın amacı; kuaförlük ve güzellik bilgisi alanında eğitim öğretim veren meslek liselerinde, mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki sorunlarının belirlenmesi ve elde edilen bulgulardan hareketle bu sorunları gidermeye yönelik öneriler getirmektir.

Bu araştırma 2006-2007 eğitim-öğretim yılında Ankara, İstanbul, İzmir, İçel, Ordu, Gaziantep illerinde meslek liselerinde, mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi eğitimi veren 126 öğretmenden, 56'sının görüşü alınarak gerçekleştirilmiştir.

Araştırma; kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğrencilere, koordinatörlüğe, araç-gereç teminine ve kullanımına, atelye donanımına, mesleki gelişime, eğitim programı konularına, yönetime, öğretmenlik mesleğine ilişkin görüşleriyle sınırlandırılmış olup, öğretmenlerin çalıştıkları okul türüne ve kıdemlerine ilişkin görüşler arasında anlamlı bir fark olup olmadığıyla sınırlıdır.

Araştırmanın bulguları aşağıda özetlenmiştir.

1) Tanıtım ve yönlendirme hizmetinin yeterince verilmeyişine bağlı olarak öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyinin alan için uygun değildir ve öğrencilerin bireysel farklılıkları ders verimini çok etkilemektedir. İnsanoğluyla birebir iletişim içinde olmayı gerektiren bu mesleğin öğrenci tavır ve davranışlarını çok olumlu etkilediği söylenebilir. Ancak davranış sorunu bulunan öğrencilerin sorunlarının çözümünde, ne rehberlik hizmetlerinden ne de velilerden yeterince destek göremeyen öğretmenlerin, yönetimin alan öğrencilerine karşı tutumu da dikkate alındığında son derece yalnız kaldıkları gözlenmiştir.

2) Koordinatörlüğün yapılabilmesi için ayrılan saatin yeterli olmayışına bağlı olarak koordinatörlük itinalı bir şekilde yerine getirilememektedir.

Öğrencinin gerçek ortamda bilgisini ve becerisini artırıcı beceri eğitimi sürekli kontrolü ve gözlemi gerektirdiğinden koordinatörlüğün yapılış şeklide dikkate alındığında yeterince amacına ulaşamadığı belirlenmiştir.

3) Yönetim araç-gereçleri temin etmede yeteri kolaylığı sağlayamamakta ve bazı araç-gereçlerin kişiye özel olması gerektiğinden velilerin bunları karşılayamadıkları söylenebilir. Ayrıca bulundukları ilde gerekli araç-gereçlere ulaşmakta zorluk yaşamalarının bu temini daha da zorlaştırmaktadır. Fakat öğretmenler kendi imkânları dâhilinde gerekli araç-gereçlere yeterince ulaşmaktadırlar.

Sağlığı doğrudan etkileyecek uygulamaların titizlikle takibi gerektiğinden, öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sağlıklı ve sorunsuz kullanamadıkları anket sonucuna göre saptanmıştır.

4) Atelyelerin ısı, havalandırma, şartlarının uygulama yapmaya çok uygun olduğu; ancak atelye büyüklüğü, araç-gereç ile elektrik-su tesisatı yeterince donanımlı olmadığı söylenebilir.

Donanım eksikliğinden ciddi çalışmalar gerektiren müşteri üzerindeki uygulamalar, bu donanımların eksikliğinden gerçekleştirilemediği gözlenmiştir.

5) Öğretmenliğe hazırlayıcı, alanlarıyla ilgili bilgi ve becerinin kazandırıldığı eğitim fakültesinde gerekli niteliklerin yeterince verilemediği söylenebilir. Öğretmenliğin ilk yılı olan stajyerlikte güven artırıcı ve yol gösterici olabilecek rehber öğretmenler isabetli seçilemediği söylenebilir.

Alandaki gelişmeleri bir nebze takip etmede yardımcı olabileceği düşünülen hizmetiçi eğitim yeterli olmadığı anket sonucuna göre görülmüştür.

6) Alan eğitim programındaki konuların bilimsellik, güncellik, uygulanırlık, işlevsellik düzeyinin yetersizliğinden dersler planlar doğrultusunda işlenemediği gözlenmiştir. Sağlığı doğrudan etkileyecek uygulamaların titizlikle takibi gerektiğinden, öğretmenler atelye derslerinde teneffüs haklarından yererince yararlanamadıkları anketler verilerine göre saptanmıştır.

7) Yönetim öğretmenlere görevleri olmayan işleri yaptırmakta, öğretmenleri ilgilendiren kararlarda emrivaki davranarak, asılsız söylentilere değer vermektedir. Anket sonucuna göre, bazı öğretmenlere ayrıcalıklı davranan yönetim, velilerle yaşadıkları sorunlarda öğretmenlerini sahiplenmediği belirlenmiştir.

8) Bu mesleğin, diğer meslek dallarına kıyasla zor olduğunu düşünmekte olan öğretmenler, bu zorluğu bir nebze azaltacak olan okul sorumluluklarının paylaşımında sıkıntı çektikleri gözlenmiştir.

9) Örneklem gruba giren meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında öğrenciler, koordinatörlük, mesleki gelişim, yönetim ile ilgili konularda aynı görüşte oldukları anket verilerine göre belirlenmiştir. Ancak meslek lisesi ile mesleki eğitim merkezi eğitim kurumları farklı öğrenci yapısına sahip olduklarından örneklem gruba giren öğretmenlerin araç-gereç temini ve kullanımı, atelye donanımı, eğitim programı konuları, öğretmenlik ile ilgili görüşleri arasında farklı düşüncede oldukları anket verilerine göre saptanmıştır.

10) Örneklem grubuna giren farklı kıdeme sahip öğretmenlerin öğrenciler, koordinatörlük, araç-gereç sağlanması ve kullanımı, atelye donanımı, mesleki gelişim, eğitim programı konuları, yönetim, öğretmenlik ile ilgili konularda aynı görüşte oldukları anket verilerine göre belirlenmiştir.

ABSTRACT

The purpose of this research is to determine the occupational problems of the teachers of hairdressing and beauty information working in the vocational high schools, vocational education centres giving education in the field of hairdressing and beauty information and to bring up suggestions oriented to resolving these problems starting from the obtained findings.

This research was performed by taking the opinions of 56 of 126 teachers of hairdressing and beauty information working in the vocational high schools, vocational education centres in the provinces of Ankara, Istanbul, Izmir, Icel, Ordu, Gaziantep in the educational year of 2006-2007.

The research has been restricted with the opinions of the teachers of hairdressing and beauty information regarding students, coordinateness, usage of equipment, studio accoutrements, career development, subjects of education programme, administration, teaching profession and will be limited with whether there is a significant difference or not regarding the school type which the teachers are working and the views of their graduate.

The findings of the research are summarized below:

1) Depending on not being given the service of introduction and guidance, the level of the readiness (attendance) of the students are not suitable for the field and the individual differences of the students are extremely affecting the lesson (course) efficiency. It can be said that this profession which is required to be peer to peer communication with human being affects the manners and attitudes of the students very positively. On the other hand, in the problem of solving of the students having behaviour problem, it has been observed that the teachers that are not supported sufficiently by neither the guidance (counselling) service nor the custodians stand

alone when the attitude of the management toward students is taken into consideration.

2) Depending on the allocated time is not sufficient for the coordinateness can be done, the coordinateness cannot be performed carefully.

Since the skill education which increases the students' knowledge and skill in the real ambience, it has been determined that he/she cannot reach to his/her objectives when the way of doing is taken into account.

3) It can be said that the management cannot sufficiently make things easier for obtaining the equipment and since some equipments call for being private to the person, the custodians are not able to supply these. Additionally, since they have difficulty to reach the needed equipment in the provinces where they live, it is making more difficult to obtain these supplies.

Because careful follow-up of the applications directly influencing health is needed, it has been ascertained according to the results of the questionnaire that the students are not able to use healthily and without problems the equipments offering danger.

4) It can be stated that the warmth, air-conditioning conditions of the workshops are very suitable for doing application but the size of the workshop and its equipment and electricity-water facility are not sufficiently equipped.

It has been observed that the applications on the customers requiring serious studies cannot be performed due to accoutrement absence.

5) It can be said that the required qualifications, which are preparatory to teaching, knowledge and skills connected with their fields are gained cannot be given sufficiently. It can be stated that the guidance teachers that may be confidence

building and pathfinder are not able to be selected incisively in the apprenticeship which is the first year of the teaching.

It has been observed according to the result of the questionnaire that the on-the-job education that is thought to be helpful in following-up the developments in the field a tiny bit is not sufficient.

6) It has been observed that the courses cannot be performed in the direction of programmes since the level of being scientific, actuality, applicability, functionality of the subjects in the field education programme are inadequate. Because careful follow-up of the applications directly influencing health is needed, it has been ascertained according to the results of the questionnaire that the teachers could not benefit from their rights of pause in workshop courses.

7) The management gets the tasks which do not belong to the teachers done to the teachers, esteems the unfounded rumours by behaving *fait accompli* in the decisions concerning the teachers. It has been determined according to the result of the questionnaire that the management treated some teachers in a privileged way and does not appropriate the teachers in the problems when they have problem with the custodians.

8) It has been observed that the teachers thinking that this profession is more difficult in comparison with the other profession branches, they have troubles in the sharing of the school responsibilities that will decrease this difficulty a tiny bit.

9) It has been determined according to the data from the questionnaire that the teachers of Vocational High School and Vocational Education Centre, included in the sampling group share the same opinions on students, coordinateness, usage of equipment, career development, administration. However, since the vocational high school and Vocational Education Centres have different student structures, it has been ascertained by results of the questionnaire that they hold different opinions on

supply and use of tools and instruments, workshop equipments, syllabus topics, and teaching.

10) It has been determined according to data from the questionnaire that teachers with different seniority level, included in the sampling group, hold same opinions on issues regarding the students, coordinateness, use of tools and instruments, workshop equipment, career development, the selection of the subjects, administration, teaching.

İÇİNDEKİLER

Sayfa No.

JURİ ÜYELERİNİN İMZA LİSTESİ.....	
ÖNSÖZ.....	
ÖZET.....	i
ABSTRACT.....	iv
İÇİNDEKİLER.....	vii
TABLolar LİSTESİ.....	x

1 GİRİŞ

Problem.....	1
Problem cümlesi	9
Amaç	10
Önem.....	11
Varsayımlar.....	11
Sınırlılıklar	11
Tanımlar	12

2 İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

13

3 YÖNTEM

Araştırmanın Modeli.....	15
Evren ve Örneklem.....	15
Veri Toplanması.....	16
Verilerin analizi.....	17

4 BULGULAR ve YORUMLAR

Örneklem Gruba İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	18
Alt Problemlere İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	22

5 SONUÇ VE ÖNERİLER

Sonuçlar.....	64
Öneriler.....	68

KAYNAKÇA.....72

EKLER

EK1- Anket Formu	78
EK2- Öğretmenlerin Öğretmenlik Mesleğini ve Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Alanını Seçmedeki Diğer Değişken Tablolar.....	83
EK3-Milli Eğitim Bakanlığı Araştırma İzni.....	90
EK4- Kuaförlük / Cilt Bakımı Alanında Görevli Öğretmenlerin Görevli Oldukları İl, İlçe ve Kurum Adları ile Sayılarını Gösterir Çizelge.....	92

TABLOLAR LİSTESİ

<u>Tablo No.</u>	<u>Sayfa No.</u>
Tablo 4.1.1: Öğretmenlerin Görev Yaptıkları İl Büyüklüğü.....	18
Tablo 4.1.2: Öğretmenlerin Mesleki Kıdem Durumları.....	19
Tablo 4.1.3: Öğretmenlerin Eğitim Durumları.....	20
Tablo 4.1.4: Öğretmenlerin Çalıştıkları Okul Türü.....	21
Tablo 4.2.1: Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Alan Öğrencilerine İlişkin Görüşleri.....	22
Tablo 4.2.2 : Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Koordinatörlüğe İlişkin Görüşleri.....	26
Tablo 4.2.3: Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Araç-Gereç Teminine ve Kullanımına İlişkin Görüşleri.....	30
Tablo 4.2.4: Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Atelye Donanımlarına İlişkin Görüşleri.....	34
Tablo 4.2.5: Kuaför Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimlerine İlişkin Görüşleri.....	38
Tablo 4.2.6: Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Eğitim Programı Konularına İlişkin Görüşleri.....	43
Tablo 4.2.7: Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Okul Yönetimine İlişkin Sorunları.....	48

Tablo 4.2.8:	Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Görüşleri.....	52
Tablo 4.2.9:	Çalışılan Okul Türüne Göre Alt Problemlere İlişkin Görüşler.....	56
Tablo 4.2.10:	Mesleki Kıdeme Göre Alt Problemlere İlişkin Görüşler.....	60
Ek 2.1:	Çalışılan Okul Türüne Göre Yeniden Öğretmenliği Seçme Dereceleri.....	83
Ek 2.2:	Görev Yapılan İle Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri.....	83
Ek 2.3:	Mesleki Kıdeme Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri.....	84
Ek 2.4:	Eğitim Durumuna Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri.....	85
Ek 2.5:	Çalışılan Okul Türüne Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri.....	86
Ek 2.6:	Görev Yapılan İle Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri.....	86
Ek 2.7:	Mesleki Kıdeme Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri.....	87
Ek 2.8:	Eğitim Durumuna Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri.....	88

1.GİRİŞ

1.1 PROBLEM:

Yirmibirinci yüzyılda en önemli unsurun bilgi olduğunu düşündüğümüzde, bilgisini üretime dönüştüren ulusların dünya’da bugün söz sahibi ülkeler haline dönüştüğünü görmekteyiz. Bilginin faydaya dönüştürülemediğin de hiçbir şey ifade etmemesi, insanoğlunu bilginin gelişim hızına bağlı olarak yararlı kullanabilme arayışına sevk etmiş, bunun da eğitim olduğunu anlamasıyla eğitimin önemini bir kat daha artırmıştır. Eğitimin en önemli amaçlarından biri; “bireyin katılımı ile gelen gizli güçlerinin yönlendirilip geliştirilerek bunları kendisinin, ailesinin ve ulusunun yararı için kullanabilme yeterliliğine ulaşabilmektir”(Başaran, 1978:13). Bu paralelde eğitim ise toplumun beklentileri doğrultusunda “bireyin davranışlarında kendi yaşantısı yoluyla istedik ve kasıtlı olarak davranış değişikliği meydana getirme sürecidir” (Ertürk, 1972:12). Geniş anlamda eğitim ise; “bireyin yaşamda var olmasıyla birlikte başlayan ve yaşamın her alanını kapsayan bir süreçtir” (Fidan, 1985:10). Diğer bir tanımla eğitim; “bireyin ve toplumun sosyal gelişmesini hızlandıran, ekonomik kalkınmasını destekleyen, milli kültür değerlerini koruyan, geliştiren, kuşaktan kuşağa aktaran, milli birlik ve bütünlüğü sağlayan etkinliklerden biri beklide en önemlisidir” (Emiroğlu,1997:183).

Ancak eğitim bir tesadüfler veya rastlantılar süreci değildir. “Belli bir amaç doğrultusunda, plan ve program dâhilinde uygulama gereği bulunmaktadır. Ve bu programların uygulanacağı örgün eğitim kurumlarına ihtiyaç bulunmaktadır. Bu ihtiyaçlar doğrultusunda, bireyin eğitiminden sorumlu olan ve bu amaçla kurulmuş yegâne sosyal kurum ise, okuldur” (Varış, 1994:13).

Eğitim programı; okulda bireye kazandırılacak olan niteliklerin planlanması doğrultusunda “istenilen hedef ve davranışların kazandırılması için gerekli stratejilerin belirlediği yazılı doküman ya da eylem planıdır” (Demirel, 2000:4).

Eğitimin temel amacı, bireyi mümkün olan en yüksek mükemmeliyet düzeyine ulaşmaktır. Bu nedenle her tür eğitim programı bu temel amaç doğrultusunda işlevsel olmak durumunda olduğu malumdur. Bu açıdan mesleki “ilgi ve gereksinimleri güdüleme etkeni kullanarak bütünüyle eğitime gerekmektedir” (Alkan, Doğan, Sezgin, 1996:19). Bu amaç doğrultusunda son gelişmeler “dikkatle seçilmiş, öğrenme aracı olarak test edilmiş ve birbirleriyle ilişkili bileşenlerden oluşmuş ortamlara dayalı öğrenme yaşantıları programlama ve düzenleme yönündedir. Bu çeşit planlama zorunlu olarak öğrencilerin yararına en uygun ve birbirleriyle ilişkili materyallerin ve konuların seçimi ve organizasyonu bir araya getirilmesi gerekmektedir”(Alkan, 1979:55).

Eğitim programlarının nitelikleri eğitim kalitesinin belirleyicisi konumu itibarı ile dinamik ve gerekli değişimlere uygun olarak gerekliliği bulunmaktadır. Eğitim programlarının ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde geliştirilmesini sağlamak amacı ile sistem yaklaşımı kullanılmaya başlanılmıştır. Sistem yaklaşımı; “kişide gözlenmesi kararlaştırılan hedefleri, bunları gerçekleştirebilecek düzenli eğitim ve sınama durumlarını içeren dirik bir bütündür. Programı oluşturan öğeler sürekli olarak birbirleriyle etkileşim halindedir ve birbirlerini etkileyerek organize olurlar” (Sönmez, 1999:7). Bu süreci; “programı planlama, ihtiyacı değerlendirme, içeriğin analizi, seçme ve düzenleme, öğretim stratejisini belirleme, öğretim kaynak ve yöntemlerini geliştirme ve değerlendirme yaparak sonuçlara göre gerekli düzenlemeleri gerçekleştirme oluşturmaktadır” (Doğan, 1997:2).

Eğitim ortamı; “eğitsel etkinliklerin meydana geldiği; öğrenme-öğretme süreçlerindeki iletişimin ve etkileşimin olduğu, personel, araç, gereç, tesis ve organizasyon gibi öğelerin oluşturduğu çevredir” (Alkan, 1979:21). “Eğitim ortamları aynı zamanda verilen eğitimi destekleyecek, kalitesini niteliğini belirleyecek fiziki, sosyal ve psikolojik unsurları barındıran çevre-yerlerdir” (Alkan, 1979:21). “Öğrencinin geçirdiği ve geçireceği, öğrenme yaşantılarının içinde gizlidir. Ve öğrencinin bilişsel, duyuşsal, psiko-motor, gereksinimlerinin aracılığı olan öğrenme stilleri neyi gerektiriyorsa, öğrenme yaşantıları ona göre şekillenecek ve

davranış değişmesi olacaktır”(Erginer, 2000:1). Dolayısı ile öğrenci ve öğrenme ağırlıklı olarak bu çeşit planlama zorunlu olarak öğrencinin yararına en uygun, zorunlu ve birbiriyle ilişkili materyallerin ve konuların seçimi ve organizasyonu ve bir araya getirilmesini gerekmektedir (Alkan, 1979:55). Çünkü eğitim sürecinde kullanılan araç-gereç, ortam, yöntem ve teknikler, eğitimin amaçları doğrultusunda, hedefe ulaşabilmede oldukça önem kazandığı düşünülmektedir.

Amaca hizmet eden nitelikli bir eğitim; “belirli bir konuyu öğretmek için gerekli öğrenme durumlarını belirlerken, belirli bir davranışı kazandırmak için, hangi öğretme yöntem ve tekniğinin ve hangi araç-gereçlerinin, hangi bilimsel verilerle bir araya getirileceğinin tasarlanması ile eğitmenin yetiştirme biçimine ve ortamdaki araç-gereç ve yer imkanlarına bağlıdır”(Çilenti, 1984:40). Bu maksatla “eğitim için elverişli ortamların hazırlanması, bireyin sağlıklı gelişimi için önemlidir”(Başaran, 1978:14). Çünkü çağımızda eğitim, tek düzelikten uzaklaşarak çok araçlı ve okul içi-okul dışı imkânların, olanakların bileşenleri doğrultusunda içeriğin bireylere kazandırılmasının doğru bir yol olduğu bilinen bir gerçektir.

Doğal kaynaklar bakımından zengin olan az gelişmiş ülkelerin kaynaklarını kalkınmış ülkelerin kullandıkları düşünöldüğünde;“az gelişmiş ülkelerin çoğunun temel probleminin doğal kaynakların yetersizliği değil, insan kaynaklarının geliştirilememiş olmasıdır”(Erişen,1997:3). Çünkü kalkınma ile insan gücü arasında çok sıkı bir ilişki vardır. Bu sebeple, üretim etkenleri arasında önemli bir yeri bulunan insanın işlenip değerlendirilmesi ile gerçekteşmektedir. “Dolayısıyla kalkınma ve gelişme çabası içerisinde bulunan ülkelerin birinci görevi insan gücü kaynaklarını geliştirmektir ki, bu da ancak eğitim yolu ile sağlanacaktır. Eğitim etkinliklerinin; bir ülkenin her yönden kalkınmasını sağlayacak nitelikli insan gücü yetiştirmenin temelini oluşturan unsurlardan biri olduğu bugün hemen herkes tarafından kabul edilmektedir” (Erişen,1997:4).

Ülkelerin kalkınmışlığının belirtisi olan sanayinin oluşturulması ve geliştirilmesi çok önemlidir. “Dolayısıyla ölkemizin hizmet ve üretim alanında teknolojik gelişmelerle uyumlu, mesleki ve teknik becerilerle donatılmış insan

teknolojiyi ve yöntemlerini bilen, yorumlayan, kullanan, geliştiren ve yeniliklere uyum sağlayan nitelikli insan gücünün yetiştirilmesi, mesleki ve teknik eğitimin görevidir” (Ulusoy,2003:98).

“Dünyada söz sahibi pek çok ulusun teknolojik ve buna bağlı olarak sosyal ve kültürel değişimleri eğitimin bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Bilgi daha kolay ulaşılabilir ve iletilebilir duruma geçtikçe, küçülmektedir. Günümüzde insanlar için teknolojiyi kullanarak bilgiye ulaşma, bilginin seçimi, analizi ve bilgi kaynaklarının organizesi, kazanılması gereken önemli becerilerdir”(Şimşek,1997:9).

Bu becerilerin öğrenciye kazandırılması, okulların gelişen teknoloji takip edebilmesi ile mümkündür. Teknolojinin sunduğu olanaklar doğrultusunda öğretme yöntemleri çeşitlenecektir. Öğretme-öğrenme yöntemlerinin çeşitlenmesi, bireysel farklılıklar açısından yararlı olacaktır. Bu bağlamda hem bireye, hem de toplumun ihtiyaçlarına daha etkili biçimde karşılanması mümkün olacaktır.

Nitekim“gerek bireysel gerekse toplumsal problemlerin çözümü gücüne olan gereksinim artmaktadır. Bu gereksinimi karşılamak için, çağdaş için, temelde bireye eğitim yoluyla kazandırılan yeteneklerle, bilimin ortaya koyduğu sistematik bilgidен yararlanmak üzere farklı uygulama süreçleri geliştirilmekte ve uygulanmaktadır. Bu süreçte eğitim bireylere bilimsel bilgi ve teknolojiyi kullanım becerileri kazandırırken; bilim ve teknoloji alanlarındaki gelişmeler eğitim için yeni olanaklar yaratmaktadır. Ancak bu olanaklar yanında yeni ihtiyaçlar da ortaya çıkarmaktadır. Bu nedenle temel sorun eğitimde teknolojinin sunduğu olanaklardan yararlanamama ve eğitimde teknolojik bakımdan yenilenememe şeklindedir” (Alkan,1995:52).

Mesleki ve teknik eğitim; “bireysel ve toplumsal yaşam için zorunlu olan bir mesleğin gerektirdiği bilgi, beceri ve pratik uygulama yeteneklerini kazandırarak bireyi zihinsel, duygusal, sosyal, ekonomik ve kişisel yönleri ile dengeli bir biçimde yetiştirme süreci” (Alkan, Doğan, Sezgin, 1996:3).Mesleki Eğitim;

- ✓ Üretimi temel alan eğitimidir,
- ✓ Mesleki bilgi ve âhlâkının verildiği eğitimidir.
- ✓ Kişinin bilgisini beceriye dönüştürerek geliştirdiği eğitimidir.

Mesleki eğitimin iki temel amacı vardır. “Birincisi; iyi bir geçim sağlaması için bireye belirli nitelikler kazandırarak, bu nitelikli değişikliklere ayak uyduracak şekilde beslemektir. İkincisi; ülkenin insan gücü ihtiyacını verimli bir şekilde karşılanmasını sağlamaktır” (Akyol,1999:2). Bir başka deyişle mesleki ve teknik eğitimin amacı, “bir meslekteki ara eleman gücünü yetiştirmektir. Teknolojik gelişmeler beraberinde farklı mesleklerin doğuşunu sağlamıştır. Buna karşın bu meslekteki ara elemanın eğitimi zorunlu kılmıştır. Meslekler geliştikçe ve değiştikçe bu eğitim sürecin amaçlarında, işleyişinde mezunların niteliklerinde, istihdam alanlarında değişiklikler olması kaçınılmazdır”(Öner,1993:173). Dolayısıyla dersin işlenişinde gerekli olan araç-gerecin, atölye donanımında çağın ihtiyaçlarına göre yenilenmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Mesleki ve teknik eğitimde atölye dersleri öğretim programının büyük bir çoğunluğunu oluşturmaktadır. “Mesleki ve teknik eğitim programlarının uygulanmasında, günün gelişen teknolojileri doğrultusunda her alanla ilgili araç ve gereçlerin tespiti, tasarım sağlanması ve kullanımı gereklidir. Bunun yanı sıra okulların çeşitli makineler, tezgâhlar ve araç-gereçlerle donatım eşyaları eksik ve yetersizdir”(Sezgin,1996:293). Dolayısıyla öğrencilere istenilen davranışların kazandırılması iyi donanımlı, öğrencilerin performansını olumsuz yönde etkileyebileceği ergonomik faktörler dikkate alınarak hazırlanmış bir atölye ve alanında yeterli bir öğretmen ile mümkündür. İstenilen verimin elde edilmesi için öğretmenin atölye yönetiminde de yeterli olması gereklidir. Öğretmenlerin eğitim sisteminin en önemli ögesi olması öğretmen yetiştirmenin de önemini artırmaktadır. Uygulamalarıyla eğitim sistemine yön verecek öğretmenlerin, hizmetiçi eğitimle sürekli kendini yenilemesi gerekmektedir.

Bir toplumda işbirliğinin ortaya çıkmasında insanların ya da kurumların tek başlarına çözemedikleri sorunlarla karşılaşmaları belirleyici bir etken olarak gözümüze çarpar. Bu işbirlikleri sayesinde de sorunlara daha pratik çözümler üretebilmektedir. Dolayısı ile eğitim kurumları da toplum içerisindeki diğer kurumlarla çok yakın ilişkiler içerisinde olmak zorundadır. Çünkü eğitim veren okullarımızın ekonomik gücü yenilikleri zamanında atelyelerine yansıtacak düzeyde

değildir. Bu da okul sanayi işbirliğine dayalı mesleki ve teknik eğitim programları geliştirmeyi zorunlu kılmıştır. Bu programları; “öğrenciyi belirli eğitim hedefi yönünde yetiştirmek üzere, programla ilgili grupların karşılıklı işbirliğine dayalı olarak düzenlenmiş bir eğitim sistemi olarak tanımlayabiliriz” (Alkan;1976:112). Bu bağlamda öğrenciler eğitimlerinin belirli bir sürecini becerilerini geliştirmek için işletmelerde mesleki eğitim yaparak tamamlarlar. Öğrencilerin herhangi istismar ile karşılaşmaması, staj yapacakları uygun ortamın tespiti ve gelişimlerinin takibi sıkı bir özen gerektiğinden bu görev için koordinatör öğretmen belirlenmektedir. Koordinatör öğretmen; “işletmelerdeki meslek eğitiminde işyeri tespiti, eğitim planlaması, koordinasyonu ve takibi ile görevli okul müdür yardımcısı veya öğretmendir”(Doğan, Ulusoy ve Hacıoğlu, 1997:103).

Ülkemizde Örgün, Yaygın Mesleki Eğitimden sorumlu birimler Milli Eğitim Bakanlığına bağlı Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü, Erkek Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü, Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğüne bağlı okullar ve merkezlerdir (MEB. 1992:3797 sayılı kanun).

Bir sistemin oluşumunun en önde gelen öğelerden birisi ortak amaçtır. “Yönetim ortak amaçların gerçekleşmesi için, insan ve madde kaynaklarını harekete geçirir. Sistemin girdileri işleme sürecinden geçirilerek, sonuçta bir çıktı elde edilir. Formal örgütler olan eğitim kurumlarında tüm etkinliklerin amaçlı ve planlı olması gerekir” (Kaya,1986:35).

Eğitim öğretim etkinlikleri, örgütsel ortamlarda gerçekleştirilir. Örgütsel yapıyı işletecek olan da insan gücü ögesidir. Eğitim örgütlerinde insan, örgütlerin hem amacı hem de aracı durumundadır. Çünkü insan gücünü yaşama hazırlamak, amaçlarına ulaşmasını sağlamak, yine insanların çabası ile olacaktır. Bu çabanın verimliliği ve kalitesi, amaçların gerçekleşme düzeyini yükseltebilir. Alabay’ın yapmış olduğu araştırmaya göre; “bürokratik rol beklentileri ve bireysel gereksinimler çatışma içinde olduklarında, okul bürokrasisinin bireyi sosyalleştirme (bürokratik kuralları bireye benimsetme) olasılığı, bireyin rolü kişileştirme olasılığından daha fazladır. Başka bir ifade ile bürokratik beklentiler ile bireysel

beklentiler baskın çıkmakta, örgütsel davranışları kontrol altına almaktadır” (Alabay,2003:102).

Öğretmen eğitimin temel öğelerinden biridir. “Toplumun eğitim düzeyinin yükseltilmesi ve kalkınmanın gerçekleştirilmesi, öğretmenlerin görevlerinin gereklerini isteyerek yerine getirmeleri ile olanaklıdır. Mesleki ve teknik eğitimde atelye ve meslek dersleri öğretmenleri nitelikli insan gücü yetiştirmelerinde çok önemli bir role sahiptir” (Ulusoy,2003:98).

İş doyumunu bireyin işine karşı çeşitli tutumların bir sonucu olarak düşünebiliriz. Bu tutumlar yönetim, işin kendisi, işten sağlanan ücret, bireyler arası ilişkiler, başarı, saygınlık, tanıma, gelişme olanakları ve güdülenme gibi çeşitli değişkenlerle ilişkilidir. Bununla beraber öğretmenlerin beklentileri ve değer yargıları iş doyumunu daha olumlu ya da daha olumsuz algılamalarında etkili olmakta ve öğretmenlerin okulda yaşadığı olayları kişilik özelliklerine göre farklı algılamalarına neden olmaktadır.

Tan’ın iş doyumunu üzerine Anadolu Liselerinde yaptığı araştırmalar sonunda öğretmenlerin iş doyumunu olumlu yönde etkileyen etmenler şunlardır; “Çalışma arkadaşları ile olan ilişkiler, öğrenci seviyesi, okul yönetimindeki demokratik tutum, işin kendisi. Olumsuz yönde etkileyen etmenler ise spor ve dinlenme tesislerinin yetersizliği, ders araç ve gereçlerin ihtiyaca cevap vermemesi, okullardaki hizmetli sayısının yetersizliği” (Tan,2003:74).

Küreselleşme süreci birçok alanda etik sorunları artırmıştır. “İş hayatında, eğitimde, politikada, basın yayın ve sağlıkta etik sorunu daha çok tartışılır olmuştur. Siyasal kirlenme, vergi kaçırma, rüşvet, işi yavaşlatma ve öğrencilerin değerlendirilmesinde yanlı davranılması, etik sorunlara ilişkin çarpıcı örnekleri oluşturmaktadır. Başta okul yöneticisi ve öğretmenlerin yaşadığı etik baş dönmesi, sonuçta öğrenci ve toplumun aynı baş dönmesi sorununu yaşamasına yol açmaktadır” (Çelik,2000:89).

İletişim kavramlara aynı anlamı yükleyen en az iki kişi arasındaki iletidir. Bir başka deyiş ile “iletişim kişiyi etkilemek amacı ile yapılır. İster kişiler arası iletişimde olsun, isterse yönetsel iletişimde olsun anlam gönderdiği kişiyi etkilemeye çalışmaktadır. Bu etkileme iletinin niteliğine göre yalın bir etkilemeden başlayarak çok yüksek düzeyde bir etkilemeye kadar derecelenebilir. Yönetsel iletişimin amacı, okulun amaçlarının gerçekleşmesini sağlamaktır. Yönetsel iletişim, ast üst arasında bir amaçla, yüksek düzeyde bir iletişim ortamı yaratmaya çalışmalıdır” (Başaran,1996:63,64).

İletişim iki şekilde gerçekleşir. “Düşünceler sözlü iletişimle, duygular sözsüz iletişimle en rahat ifade edilirler”(Cüceloğlu,1998:34). Sözsüz iletişimde bir takım yanılgılar ortaya çıkabilir. “Karşınızdaki kişinin beden dili hakkında vereceğimiz kararlarda aceleci davranmak bizi yanılgıya düşürebilir. Beden dili, jestleri mimikler, oturuş, duruş vb, tavırlarla ortaya çıkmaktadır”(Batlaş ve batlaş,1992:29). Bu yüzden vereceğimiz karar için birden fazla gözlemde bulunmamız gerekmektedir. Bu sayede birbirimizden çok şey öğrenebileceğimiz ve daha iyi anlayabileceğimiz kesindir.

Okul müdürleri öğretmenlerle, gerek yazı ile gerek konuşarak ve en çok da beden dilini kullanarak iletişim kurmaktadır. Bu noktada okul müdürlerinin kullandıkları beden dili davranışlarının, öğretmenler tarafından nasıl algılandıkları ve yöneticileri beden dilini doğru bir şekilde ifade edebilmeleri çok önemlidir. Okul yöneticisinin yaptığı bir sözsüz iletinin öğretmen tarafından yanlış algılanması mevcut sorunların çözümlenmesini daha da zorlaştıracaktır. Beden dilini etkili bir şekilde kullanamayan yöneticiler, okul amaçlarını gerçekleştirmede de büyük zorluk çekecektir.

Öztekin’in 1997 yılında okul müdürlerinin beden dili davranışlarının sıklığı ile öğretmenlerin etkilenme dereceleri üzerine yapmış olduğu bir araştırmada; “öğretmenlerin, müdürlerin beden dili davranışlarından etkilenme dereceleri, davranışların gösterilme sıklığına bağlı olarak değişmekte olduğu sonucunu bulmuştur. Bu çerçevede, müdürlerin sık gösterdiği beden dili davranışlarından öğretmenlerin etkilenme dereceleri yüksek, seyrek gösterdikleri beden dili

davranışlarından öğretmenlerin etkilenme dereceleri düşük olmaktadır”(Öztekin,1997:48).

Sicil raporunun dolduruluşuna, öğretmenlerin değerlendirilmesi ve geliştirilmesi uygulamasına ilişkin şikâyetler, eleştiriler eğitim çevrelerinde yaygınlığını sürdürmektedir. Bu konuda Sözalan’ın 1962 yılında yapmış olduğu araştırmada şu tespiti görüyoruz: “Yöneticilerin iyi yetişmedikleri ve tarafsız olmadıkları, yetiştirici olmaktan çok hata aradıkları öğretmen şikâyetleri arasında önemli yer almaktadır”(Özdemir,1985:103).

Toplumdaki etkisi ve önemi bu denli büyük olan, ülkenin eğitim sistemine damgasını vuran öğretmenlerin, yetiştirildikleri kaynaklar ve karşılaştıkları güçlüklerin araştırılması ve ortaya konması büyük önem taşımaktadır (Develioğlu,1983:9).

Yapılan literatür taramasında, yakın araştırmalara rastlanmakla beraber kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin sorunları üzerine bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle yapılan araştırma önemli bir adımdır. Bundan sonra yapılacak araştırmalara kaynak olacağı unutulmamalıdır. Meslek lisesi, mesleki eğitim merkezinde görev yapan öğretmenlerin karşılaştıkları sorunlar çeşitli boyutlarda diğer değişkenlerle ilişkileri açısından ele alınacaktır.

✓ 1.2 PROBLEM CÜMLESİ:

Kuaförlük ve güzellik bilgisi alanında eğitim öğretim veren meslek liselerinde, mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleksel sorunları nelerdir. Alt Problemler;

- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğrencilere ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin koordinatörlüğe ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin araç-gereç teminine ve kullanımına ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin atelye donanımlarına ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki gelişimlerine ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin eğitim programı konularına ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin okul yönetimine ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin sorunları nelerdir?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin çalıştıkları okul türüne göre görüşler arasında anlamlı bir fark var mıdır?
- ✓ Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre görüşler arasında anlamlı bir fark var mıdır?

1.3 ARAŞTIRMANIN AMACI:

Bu araştırmanın amacı; 'Türkiye Cumhuriyeti'nde kuaförlük ve güzellik bilgisi alanında eğitim öğretim veren meslek liselerinde, mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleksel sorunlarının belirlenmesi ve elde edilen bulgulardan hareketle bu sorunları gidermeye yönelik öneriler geliştirilmesidir.

1.4 ARAŞTIRMANIN ÖNEMİ:

“Toplumdaki etkisi ve önemi bu denli büyük olan, ülkenin eğitim sistemine damgasını vuran öğretmenlerin, yetiştirildikleri kaynaklar ve karşılaştıkları güçlüklerin araştırılması ve ortaya konması büyük önem taşımaktadır” (Develioğlu,1983:9).

Bu konuda yapılan literatür taramasında genelde öğretmenlerin sorunlarına ilişkin araştırmalar bulunmasına rağmen, kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin sorunları üzerine bir araştırmaya rastlanmamaktadır. Oldukça geniş bir sektöre nitelikli öğrenci yetiştiren kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin sorunlarının araştırılması ve ortaya konması, bir boşluğu doldurabileceği gibi hem de söz konusu sorunların giderilmesinde katkı sağlayabilir.

1.5 VARSAYIMLAR:

- ✓ Araştırmada kullanılan anketi cevaplayan öğretmenler, samimi cevaplar vermişlerdir.
- ✓ Milli Eğitim Bakanlığı Personel Daire Başkanlığından alınan veriler doğrudur.

1.6 SINIRLILIKLAR:

Araştırma; 2006-2007 eğitim-öğretim yılında meslek liselerinde, mesleki eğitim merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğrencilere, koordinatörlüğe, araç-gereç teminine ve kullanımına, atelye donanımına, mesleki gelişime, eğitim programı konularına, yönetime, öğretmenlik mesleğine ilişkin görüşleriyle ve bu öğretmenlerin çalıştıkları okul türüne ve mezuniyetlerine ilişkin görüşler arasında anlamlı bir fark olup olmadığıyla sınırlandırılmıştır.

1.7 TANIMLAR:

Koordinatör Öğretmen: “İşletmelerdeki meslek eğitiminde işyeri tespiti, eğitimin planlanması, koordinasyonu ve takibi ile görevli okul müdür yardımcısı veya öğretmendir” (Doğan, Ulusoy ve Hacıoğlu, 1997:103).

İşletmelerde Beceri Eğitimi: İşyerlerinde kendi alanlarında yetişmiş olan usta öğreticilerin yardımıyla, öğrencilerin belirli program çerçevesinde, mesleki bilgi ve becerilerini artırıcı her türlü faaliyetler bütünü.

Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Öğretmeni: Saç bakımı, cilt bakımı, vücut bakımı ve masaj dallarında eğitim-öğretim veren meslek bilgisi öğretmeni.

Mesleki Eğitim Merkezi: “Temel eğitimi bitirip orta öğretime gidemeyen veya çeşitli nedenlerle örgün eğitim dışında kalmış kişilerle, 18 yaş üstü meslek edinen veya sonradan değiştiren kişilerin eğitimini kapsayan eğitim kurumu” (MEB. 1990:15).

Hizmetiçi Eğitim: İktisadi gelişme içinde zamandan ve eğitim maliyetlerinden tasarruf edilerek bütün sektörlerde, her kademede iş veriminin artırılması, üretilen mal ve hizmetlerin niteliklerinin yükseltilmesi için, ihtiyaç duyulan vasıflı iş gücünü belirli bir süre içinde yetiştirmeyi amaç edinen eğitim faaliyetleridir (Adem, 1981:3).

2. İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Yapılan kaynak taramalarında araştırma konusu ile doğrudan ya da dolaylı olarak ilişkili kaynaklara rastlanmıştır. Bu kaynakların içerikleri özet olarak aşağıda verilmiştir.

Pınar, EYİOL (2002) “Kız Meslek Liselerinde El Sanatları Teknolojisi Bölümü Öğrencilerinin Atelye Donanımı ve Ekonomik Açıdan Karşılaştıkları Sorunlar ve Öğrenci Başarısına Etkileri” isimli yüksek lisans tezinde öğrencilerin atelye çalışmalarında karşılaştıkları problemler ve başarılarına etkileri, öğrencilerin malzeme temininde yaşadıkları ekonomik sorunlar ve bu sorunlara ilişkin öğretmen ve öğrenci görüşleri irdelenmektedir.

Nadire, TAN (2003) “Anadolu Lisesi Öğretmenlerinin İş Doyumunu Etkileyen Etmenler” isimli yüksek lisans tezinde iş doyumunu işin kendisi, yönetim, işten sağlanan ücret, bireyler arası ilişkiler, başarı, saygınlık tanınma, gelişme olanakları ve güdülenme gibi çeşitli değişkenlerle ilişkileri araştırılmaktadır.

Günnur, ALDEMİR (1996) “Öğretmenlerin Okul Yönetimine Katılma Düzeyleri” isimli yüksek lisans tezinde öğretmenlerin okul yönetimine katılma algıları, istekleriyle kıdem ve cinsiyet değişkenleri arasındaki farklılıklar ortaya konmaktadır.

Annaniyaz, EYEBERDİYEV (2004) “Endüstri Meslek Liselerinde Okul Yöneticilerinin ve Koordinatör Öğretmenlerinin Okul Sanayi İlişkileri İle İlgili Görüşleri” isimli yüksek lisans tezinde okul yöneticilerinin, öğretmenlerin ve işletmelerdeki usta öğreticilerin işletmelerde beceri eğitimine ilişkin görüşleri irdelenmektedir.

Neslihan, ALABAY (2003). “Kırıkkale İlinde Halk Eğitim Merkezlerinde Görev Yapan Öğretmen ve Usta Öğreticilerin Mezun Oldukları Kaynakları ve Halk Eğitim Merkezi İçerisindeki Sorunları” isimli yüksek lisans tezinde Halk Eğitim Merkezlerinde çalışan öğretmen ve usta öğreticilerin, uygulanan kurs yönetim sürecine ve mesleki kıdemlerine yönelik, karşılaştıkları sorunlar arasında anlamlı bir fark olup olmadığı, ayrıca yaşadıkları sorunlarla mezun oldukları kaynak arasında ki ilişki ortaya konmaktadır.

Asım, ÖZDEMİR (1985) “Lise Müdürlerinin Öğretmenleri Geliştirmesi ve Değerlendirmesi” isimli yüksek lisans tezinde öğretmenlerin ödüllendirilmesi, cezalandırılması, sorumluluğu gerektiren mevkilere getirilmesi, derecelerinin yükseltilmesi işlerinin adaletli yapırlılık derecesi araştırılmıştır.

3.YÖNTEM

3.1 ARAŞTIRMA MODELİ:

Yapılan bu araştırma ‘Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Mesleksel Sorunları’nı kapsamaktadır. Aynı kapsam doğrultusunda bu araştırma, tarama modeline dayalı betimsel (survey) bir araştırmadır. Tarama modelleri ‘geçmişte ya da hâlâ var olan bir durumu, var olan şekli ile betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne kendi koşulları içinde ve olduğu gibi tanımlanmayabilir (KARASAR,2005:77).

Survey (betimsel) araştırmalar tekniğine göre anket survey, mülakat survey ve gözlem survey olarak isimlendirilir (Kaptan,1998:61). Bu araştırmada anket survey modeli kullanılmıştır.

Araştırmada kullanılan anketin uygulandığı yer, alan, ile oluşuma ve çözümüne ilişkin bilgiler aşağıda verilmiştir.

3.2 EVREN VE ÖRNEKLEM:

3.2.1 EVREN

Bu araştırmanın çalışma evrenini Türkiye Cumhuriyeti’nde 2006-2007 eğitim-öğretim yılında Ankara, İstanbul, İzmir, İçel, Ordu, Gaziantep illerinde görev yapan “126” öğretmeni kapsamaktadır.

3.2.2 ÖRNEKLEM

Bu araştırmanın örneklemini; Türkiye Cumhuriyeti’nde 2006-2007 yılında Ankara, İstanbul, İzmir, İçel, Ordu, Gaziantep illerinde görev yapan “126” öğretmenlerden ulaşılabilen “56” öğretmen oluşturmaktadır.

3.3 VERİLERİN TOPLANMASI:

Bu araştırmamın verileri araştırmacı tarafından geliştirilen anketler yolu ile toplanmıştır. Anketin geliştirilmesi için, önce ilgili literatür ve yapılan tezler taranmış, daha sonra bir anket taslağı hazırlanmıştır. Konunun uzmanlarının görüşleri alınarak taslağa son şekli verilmiştir. Dereceleme ölçeğine göre sorular yer almıştır. Ayrıca kişiyi tanıtıcı, bilgi ve uygulamaya yönelik açık uçlu, çoktan seçmeli sorularda sorulmuştur.

Anket, araştırmacı tarafından Milli Eğitim Bakanlığı, Personel Genel Müdürlüğü'nden kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin görev yaptıkları okulların adresleri alınarak İstanbul ve Ankara'daki öğretmenlere araştırmacı bizzat anket uygulamış, diğer illerdeki öğretmenlere ise arkadaş aracılığıyla ve öğretmenlerin elektronik iletişim adreslerine ulaşılarak anket uygulanmıştır.

- ✓ Kurulan kavramsal ve niteliksel bağlantılar sonucunda, konuyla ilgili ya da ilişkin olan tez, makale, kitap, dergi, vb. yayınlar-kaynaklar taranarak incelenmiştir. Ayrıca öğretmenlerle sorunları hakkında konuşularak bilgi edinilmiştir. Bunun sonucunda ankete konulabilir nitelikte soru dizisi oluşturulmuştur.
- ✓ Anketin geçerliliğine ilişkin uzman görüşleri alınmıştır.
- ✓ Uzman görüşleri doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılmıştır.
- ✓ Ardından ön uygulama (deneme) gerçekleştirilmiştir.
- ✓ Ön deneme sonuçları ışığında gerekli düzeltmeler yapılmış ve anketin geçerliliğine ilişkin olumlu uzman görüşleri sonrası öğretmenlere yönelik 65 maddelik ankete son şekli verilmiştir.
- ✓ Ve bu son şekliyle anket hedef gruba uygulanmıştır.

3.4 VERİLERİN ANALİZİ:

Araştırma kapsamında kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerine uygulanan anketlerden elde edilen veriler, 3-2-1 derecelendirme ölçeğiyle aktarılarak, istatistiksel analize tabi tutulmuştur. Yapılan istatistiksel çözümlemelerde “SPSS” (Statistical Package for Social Scences) programından yararlanılmıştır.

Verilerin SPSS çözümlerinde yüzde (%) dağılımları hesaplanmıştır. Anketlerden elde edilen bulgular tablolar halinde gösterilerek yorumlanmıştır.

Öğretmen görüşleri arasında anlamlı fark olup olmadığı anova ve t anlamlılık testleri yapılmıştır.

4. BULGULAR VE YORUMLAR

Bu bölümde araştırma kapsamındaki örneklem ve alt problemler ile ilgili bulgular tablolar halinde sunularak veriler doğrultusunda yorumlanmıştır.

4.1 ÖRNEKLEM GRUPLARA İLİŞKİN BULGULAR VE YORUMLAR

Araştırma kapsamında kullanılan anketin bu bölümünde örneklemi oluşturan gruba ilişkin toplanan veriler aşağıda ‘Tablo 4.1.1’de yer almaktadır.

Tablo 4.1.1
Öğretmenlerin Görev Yaptıkları İl Büyüklüğü

			Görev Yapılan İl		Toplam
			Küçük Şehir	Büyük Şehir	
			f	%	N
Çalışılan Okul Türü	Meslek Lisesi	Sayı	4	26	30
		Yüzde	13,3%	86,7%	100,0%
	Mesleki Eğitim Merkezi	Sayı	1	18	19
		Yüzde	5,3%	94,7%	100,0%
Toplam		Sayı	5	44	49
		Yüzde	10,2%	89,8%	100,0%

Ankete cevap veren 49 öğretmenin görev yerleri incelendiğinde %89,8’i büyük şehirlerde, %10,2’si küçük şehirlerde görev yaptıkları, ayrıca meslek lisesindeki öğretmenlerin %86,7’si, mesleki eğitim merkezindeki öğretmenlerin %94,7’si büyük şehirlerde görev yaptığı Tablo 4.1.1’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre büyük şehirlerde kuaförlük ve güzellik bilgisi hizmetlerine daha fazla talebin olması öğretmenlerin çoğunluğun büyük şehirde görev yapmasını zorunlu kıldığı, ayrıca mesleki eğitim merkezinde görev yapan öğretmenlerin çoğunluğunun

büyük şehirlerde görev yaptıkları, söylenebilir. Örneklemle ilgili diğer bir değişken olan öğretmenlerin mesleki kıdemi ile ilgili veriler aşağıda Tablo 4.1.2’de verilmiştir.

Tablo 4.1.2
Öğretmenlerin Mesleki Kıdem Durumları

			Mesleki Kıdem			Toplam N
			5 Yıldan Az f %	5-9 Yıl Arası f %	10 Yıl ve Fazla f %	
Çalışılan Okul Türü	Meslek Lisesi	Sayı	11	4	10	25
		Yüzde	45,8%	12,5%	41,7%	100,0%
	Mesleki Eğitim Merkezi	Sayı	2	9	4	15
		Yüzde	13,3%	60,0%	26,7%	100,0%
Toplam		Sayı	13	13	14	40
		Yüzde	32,5%	32,5%	35,0%	100,0%

Ankete cevap veren 40 öğretmenin mesleki kıdem süreleri incelendiğinde %32,5’i 5 yıldan az, %32,5’i 5-9 yıl arası, %35’0’ı 10 yıl ve daha fazla süredir görev yaptığı, meslek lisesindeki öğretmenlerin %45,8’i 5 yıldan az süredir, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin %60’ı 5-9 yıl arası görev yaptığı Tablo 4.1.2’de görülmektedir. Gözlenen bu sonuca göre katılımcıların az bir çoğunluğunu 10 yıl ve üstünün oluşturduğu görülmektedir. Bununla birlikte %32.5 bir katılımcı grubun 9 yıldan az ve aynı orandaki diğer grubun ise 5 yıldan az hizmet sürelerinin olduğunu söyleyebiliriz. Bu verilere göre kuaförlük ve güzellik bilgisi alanının yeni olmasının, kıdemli öğretmen sayısında düşüşüne neden olduğunu ve kıdemli öğretmenlerin mesleki eğitim merkezinde görev yaptıklarını söyleyebiliriz. Örneklemle ilgili diğer bir değişken olan öğretmenlerin eğitim durumları ile ilgili veriler aşağıda Tablo 4.1.3’de verilmiştir.

Tablo 4.1.3
Öğretmenlerin Eğitim Durumları

			Eğitim Durumu			Toplam N
			Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	
			f %	f %	f %	
Çalışılan Okul Türü	Meslek Lisesi	Sayı	2	22	5	29
		Yüzde	6,9%	75,9%	17,2%	100,0%
	Mesleki Eğitim Merkezi	Sayı	1	14	4	19
		Yüzde	5,3%	73,7%	21,1%	100,0%
Toplam		Sayı	3	36	9	48
		Yüzde	6,1%	75,5%	18,4%	100,0%

Ankete cevap veren 48 öğretmenin eğitim durumu incelendiğinde %18,0'ı yüksek lisans, %76,0'ı lisans, %6,0'ı önlisans eğitimi aldığı; meslek lisesi öğretmenlerin %75,9'u, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin %73,7'si lisans eğitimi almıştır. Ayrıca mesleki eğitim merkezindeki öğretmenlerin %21,1'i, meslek lisesi öğretmenlerinin %17,2'si yüksek lisan eğitimi aldığı Tablo 4.1.3'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük bir çoğunluğunu lisans eğitimi alan öğretmenlerin oluşturduğu; meslek lisesinde görev yapan öğretmenlerin çoğunluğunun lisans eğitimi aldığı mesleki eğitim merkezinde çalışan öğretmenlerin eğitim durumuna bakılarak söylenebilir. Ayrıca mesleki eğitim merkezinde görev yapan öğretmenlerin çoğunluğunun yüksek lisan eğitimi aldığı meslek lisesinde çalışan öğretmenlerin eğitim durumuna bakılarak söylenebilir. Örneklemle ilgili diğer bir değişken olan öğretmenlerin çalıştıkları okul türü ile ilgili veriler aşağıda Tablo 4.1.4'de verilmiştir.

Tablo 4.1.4
Öğretmenlerin Çalıştıkları Okul Türü

		Sayı	Yüzde
Çalışılan Okul Türü	Mesleki Eğitim Merkezi	19	38,8
	Meslek Lisesi	30	61,2
	Toplam	49	100,0

Ankete cevap veren 49 öğretmenin çalıştığı okul türü incelendiğinde; %38.8'i mesleki eğitim merkezinde, %61.2'si meslek lisesinde, görev yaptığı Tablo 4.1.4'de görülmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcı öğretmenlerin çoğunluğunun meslek lisesinde çalıştığı söylenebilir.

4.2. ALT PROBLEMLERE İLİŞKİN BULGULAR ve YORUMLAR

4.2.1 Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğrencilerle ilişkin sorunları nelerdir? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.1’de toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.1
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Alan Öğrencilerine İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi	Çok		Az		Hiç		Toplam	
		N	%	N	%	N	%	N	%
1-Öğrencilerinizin bireysel farklılıkları ders verimini ne derece etkilemektedir?		39	70,9	15	27,3	1	1,8	55	100
2-Öğrencilerinizin hazır bulunuşluk düzeyi bölüm için yeterli midir?		11	19,6	35	62,5	10	17,9	56	100
3-Okul yönetimi alanınız öğrencileri ile ne derece iletişim kurmaktadır?		13	23,2	36	64,3	6	10,7	55	100
4-Öğrencilerinizin tavır ve davranışları diğer bölüm öğrencilerine kıyasla ne derecede farklıdır? (olumlu yönde)		26	46,4	26	46,4	4	7,1	56	100
5-Tanıtım ve yönlendirme hizmetleri amacına ne derece uygun olarak verilmektedir?		11	20,0	34	61,8	10	18,2	55	100
6-Davranış sorunu bulunan öğrencilere ilişkin gerekli rehberlik yardımı ne derece verilmektedir?		24	42,9	23	41,1	9	16,1	56	100
7-Veliler öğrenci sorunlarının çözümünde size ne derece yardımcı olmaktadır?		1	2,1	29	60,4	18	37,5	48	100

“Öğrencilerinizin bireysel farklılıkları ders verimini ne derece etkilemektedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin 70,9’u çok, %27,3’ü az, %1,8’i hiç olarak cevap verdikleri Tablo 4.2.1’de görülmektedir. Gözlenen bu veriler doğrultusunda katılımcıların büyük çoğunluğu bireysel farklılıkların ders verimliliğini etkilediğini düşünmektedirler. Bununla birlikte %27,3 oranındaki katılımcı grubunda ders verimini etkilediği taraftarı olduğu görüşüyle çoğunluk gruba yatkınlığı, olumsuz görüş bildiren grubun oransal küçüklüğüne bakılarak

söylenbilir. Bu sonuca göre öğretmenlerin tamamının, öğrencilerin bireysel farklılıklarının ders verimini çok etkilediği düşüncesinde oldukları söylenbilir.

“Öğrencilerinizin hazır bulunuşluk düzeyi alan için yeterli midir?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %19,6’sı çok, %62,5’i az, %17,9’u hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görölmektedir. Bu veriler doğrultusunda öğretmenlerin büyük çoğunluğunun öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyini alan için yetersiz buldukları görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte %17,9 oranındaki katılımcı grubun olumsuz görüşüyle büyük gruba yakın durduğu, olumlu görüş bildiren %19,6 oranındaki gruba bakılarak söylenbilir. Sonuç olarak öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyinin alan için yeterince uygun olmadığı söylenbilir.

“Okul yönetimi alanınız öğrencileri ile ne derece iletişim kurmaktadır?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %23,2’si çok, %64,3’ü az, %10,7 si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görölmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcıların büyük bir çoğunluğunun yönetimin öğrencilerle iletişim yeterince kuramadıkları görüşünde olduklarını söyleyebiliriz. Bununla birlikte %10,7 oranındaki katılımcı grubunda kıyaslama olanağı sağlayabileceği görüşüyle %64,3’lük gruba yakın olduğu olumlu görüş bildiren gruba bakarak söylenbilir. Bu sonuca göre okul yönetiminin öğrencilerle iletişimi, öğretmenlere bıraktığı söylenbilir.

“Öğrencilerinizin tavır ve davranışları diğer bölüm öğrencilerine kıyasla ne derecede farklıdır? (olumlu yönde)” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %46,4’ü çok, %46,4’ü az, %7,1’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görölmektedir. Bu veriler doğrultusunda öğretmenlerin çoğunluğunun diğer bölüm öğrencilerine kıyasla olumlu yönde davranış sergiledikleri kanısında birleştikleri söylenbilir. Bununla birlikte %46,4’lük bir grup diğer öğrencilere kıyasla öğrencilerin yeteri kadar olumlu tavır ve davranış sergilemedikleri görüşüyle olumlu görüş bildiren %46,4 oranında ki gruba daha yakın durduğu olumsuz görüş bildiren grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söylenbilir. Eğitim amaçlarından birinin

davranış değişikliği olduğunu düşündüğümüzde, insanoğluyla birebir iletişim içinde olmayı gerektiren bu mesleğin öğrencileri olumlu etkilediği söylenebilir.

“Tanıtım ve yönlendirme hizmetleri amacına ne derece uygun olarak verilmektedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %20,0’ı çok, %61,8’i az, %18,2’si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük bir çoğunluğu tanıtım ve yönlendirme hizmetinin amacına uygun olarak yeterince verilmediği görüşünde olduğunu söyleyebiliriz. Bununla birlikte %20,0’lık grup olumlu görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel düşüncüyü değiştirmede yetersizlik görüşü bildiren %80,0’lık gruba bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak öğrencinin mesleki yaşamını etkileyecek olan yönlendirme hizmetinin yeterince verilmediğini söylenebiliriz.

“Davranış sorunu bulunan öğrencilere ilişkin gerekli rehberlik yardımı ne derece verilmektedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %42,9’u çok, %41,1’i az, %16,1’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görülmektedir. Katılımcıların çoğunun gerekli rehberlik hizmetinin verildiği düşüncesinde olduğunu söyleyebiliriz. Ancak %41,1 oranındaki grup ise yeteri kadar verilmediği görüşündedirler. Bununla birlikte olumsuz görüş bildiren % 16,1’lik grubun yetersizlik görüşü bildiren gruba yakın durduğunu söyleyebiliriz. Sonuç olarak davranış sorunu bulunan öğrencilere yeterince rehberlik yardımı verilmeyerek çözümünün öğretmenlere bırakıldığı söylenebilir.

“Veliler öğrenci sorunlarının çözümünde size ne derece yardımcı olmaktadır?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %2,1’i çok, %60,4’ü az, %37,5’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.1’de görülmektedir. Bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun velilerin yardımını yeterince alamadıkları görüşünde birleşmişlerdir. Bununla birlikte %37,5 oranındaki katılımcı grubun öğrenci sorunlarının çözümünde velilerin yardımcı olmadıkları görüşüyle %60,4’lük gruba yakın durduğunu, %2,1’lik olumlu görüş belirten grubun oransal küçüklüne bakarak söylenebilir. Sonuç olarak bir önceki tabloda değerlendirmeye alındığında

öğrenci başarısını etkileyen sorunların çözümünde veli desteğine daha çok ihtiyaç duyulduğu söyleyebiliriz.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.1’de görüldüğü üzere, öğretmenlerin öğrencinin mesleki yaşamını etkileyecek olan yönlendirme hizmetinin yeterince verilmeyişine bağlı olarak, öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyinin alan için yeterince uygun olmadığı görüşüne sahiptirler. Ayrıca öğrencilerin bireysel farklılıkların ders verimini çok etkilediği görüşünde birleşmektedirler.

Eğitim amaçlarından birinin davranış değişikliği olduğunu düşündüğümüzde, insanoğluyla birebir iletişim içinde olmayı gerektiren bu mesleğin öğrencileri olumlu etkilediği söylenebilir. Ancak davranış sorunu bulunan öğrencilerin sorunlarının çözümünde, ne rehberlik hizmetlerinden ne de velilerden yeterince destek göremeyen öğretmenlerin, yönetimin alan öğrencilerine karşı tutumu da dikkate alındığında yalnız kaldıkları görüşünde büyük ölçüde mutabıktırlar denilebilir.

4.2.2 İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin koordinatörlüğe ilişkin sorunları nelerdir? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.2’de toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.2
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Koordinatörlüğe İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi		Çok		Az		Hiç		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1-İşletmelerde beceri eğitimi alacak öğrencilerinize beceri eğitimi vermeyi kabul eden işletme sayısı ne derece yeterlidir?	34	60,7	18	32,1	4	7,1	56	100		
2-İşletmeleri dolaşmaya koordinatörlük saatleriniz ne düzeyde yeterlidir?	19	35,8	27	50,9	7	13,2	53	100		
3-İşletmelerin size yaklaşımını ne derece olumlu buluyorsunuz?	15	27,8	30	55,6	9	16,7	54	100		
4-İşletmeciler öğrencilerin mesleki becerilerini ne derece yeterli buluyor?	7	13,5	38	73,1	7	13,5	52	100		
5-Koordinatörlüğün amacına ne derece ulaştığını düşünüyorsunuz?	16	30,2	30	56,6	7	13,2	53	100		
6-İşletmelerde beceri eğitiminin ne ölçüde amacına ulaştığını düşünüyorsunuz?	19	38,0	27	54,0	4	8,0	50	100		

“İşletmelerde beceri eğitimi alacak öğrencilerinize beceri eğitimi kabul eden işletme sayısı ne derece yeterlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %60,7’si çok, %32,1’i az, %7,1’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2’de görülmektedir. Gözlenen bu sonuçlara göre katılımcıların büyük bir bölümü beceri eğitimini için öğrenci kabul eden işletme sayısının yeterli olduğu görüşünde birleşmektedirler. %32,1’lik grup görüşünün %60,7’lik gruba yakınlığı, olumsuz görüş bildiren %7,1’lik ölçütüne bakarak söylenebilir. Bu sonuçlar doğrultusunda işletme bulmakta sıkıntı çekilmediğini söyleyebiliriz.

“İşletmeleri dolaşmaya koordinatörlük saatleriniz ne düzeyde yeterlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %35,8’i çok, %50,9’u az, %13,2’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere

göre katılımcıların çoğunluğunun koordinatörlük saatlerini yeterli bulmadıkları yönünde görüş bildirmişlerdir. Fakat %35,8'lik olumlu görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel görüşü değiştirmedığı %64,2'lik orana bakarak söylenebilir. Sonuç olarak mesleki eğitimin diğer bir ayağını oluşturan koordinatörlüğünün verimli yapılabilmesi için koordinatörlük için verilen saatin yeterli olmadığını söyleyebiliriz.

“İşletmelerin size yaklaşımı ne derece olumlu buluyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %27, 8'i çok, %55,6'sı az, %16,7'si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2'de görülmektedir. Gözlenen bu sonuçlara göre katılımcıların çoğunluğunun işletmelerin yaklaşımlarını yeterince olumlu bulmadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte olumsuz görüş bildiren %16,8 oranındaki katılımcı grubun %55,6'lık gruba yakın durduğu-desteklediği, olumlu görüş bildiren gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak işverenlerin eğitimin gerekliliğini kavrayamadıklarını söyleyebiliriz.

“İşletmeciler öğrencilerin mesleki becerilerini ne derece yeterli buluyor?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %13,5'i çok, %73,1'i az, %13,5'i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2'de görülmektedir. Gözlenen bu sonuca göre katılımcıların büyük çoğunluğunun işletmelerin öğrencilerin mesleki becerilerini yeterli bulmadıkları kanısında birleşmişlerdir. Ayrıca % 13,5 oranındaki olumsuz görüş bildiren katılımcı grubun %73,1'lik gruba daha yakın durduğu olumlu görüş bildiren gruba göre söylenebilir. Sonuç olarak öğrencilerin işletmelerin beklentilerini karşılayacak düzeyde yetiştirilemediği söylenebilir.

“Koordinatörlüğün amacına ne derece ulaştığını düşünüyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %30,2'i çok, %53,6'sı az, %13,2'i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2'de görülmektedir. Gözlenen bu veriler göre katılımcıların çoğunluğunun koordinatörlüğün yeterince amacına ulaşmadığı görüşünü paylaştıkları söylenebilir. Bunun yanında %13,2'lik grup hiç ulaşmadığını savunurken %30,2 oranında bir grup ise koordinatörlüğün amacına ulaştığı görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak Tablo 4.2.2'de ki 2'inci sorunun verileri de dikkate

alındığında disiplin içerisinde öğrencinin bilgisini yoğun şekilde beceriye dönüştürdüğü bu ortamda öğrenci devamlılığının ve işletme yaklaşımının tespit edilebilmesini sağlayan koordinatörlüğün itinalı bir şekilde yerine getirilmediği söylenebilir.

“İşletmelerde beceri eğitiminin ne ölçüde amacına ulaştığını düşünmektesiniz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %38,0’ı çok, %54,0’ı az, %8,0’ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.2’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun işletmelerde beceri eğitiminin amacına yeterince ulaşmadığı görüşünü paylaştıkları söylenebilir. Fakat diğer bir büyük katılımcı grup (%38,0), amacına ulaştığı görüşünü paylaşmaktadır. Ancak olumsuz görüşü savunan (%88,0) görüşlerinin dikkate alınması doğru olacaktır. Sonuç olarak bir önceki iki tabloda dikkate alındığında beceri eğitimin yeterince amacına ulaşmadığı söylenebilir.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.2’de görüldüğü üzere, işletmelerde beceri eğitimi vermeyi kabul eden işletmeleri bulmakta öğretmenlerin zorluk yaşamadıkları söylenebilir. Ayrıca işletmelerin, beklentilerinin altında öğrenci yetiştirilmesinin eğitime bakışlarını etkilediği, bunun da işverenlerin öğretmene yaklaşımlarında olumsuzluklar yaşanmasına neden olduğu söylenebilir.

Mesleki eğitimin diğer bir ayağını oluşturan ve disiplin içerisinde öğrencinin bilgisini yoğun şekilde beceriye dönüştürdüğü işyeri ortamında, öğrenci devamlılığının ve işletme yaklaşımının tespit edilebilmesini sağlayan koordinatörlüğün yapılabilmesi için ayrılan saatin yeterli olmadığından, koordinatörlük itinalı bir şekilde yerine getirilememektedir. Bu nedenden dolayı dolayısıyla, beceri eğitimin yeterince amacına ulaşamadığı söylenebilir.

İşletmelerde beceri eğitimine gönderilecek öğrencinin nitelikleri karşılıklı çıkar ilişkisine dayalı olan okul-sanayi ilişkilerini etkilemektedir. Nitekim “işbirliğinin sağlıklı olarak sürdürülmesi, ilişkilerin her iki tarafın ortak menfaatine uygun olmasına bağlıdır”(Doğan, Ulusoy ve Hacıoğlu, 1997:61). Okul-sanayi

işbirliğinin şartından bahseden bu görüşten de anlaşılacağı gibi ülkemizde okul sanayi ilişkileri sadece işletmelere öğrenci gönderme şeklinde çok dar kapsamlı algılanmaktadır. Diğer ilişkilerin yeteri kadar gelişmemesinin nedenini yine aynı araştırma şu şekilde açıklamaktadır; “MEB’in merkeziyetçi bir yapıya sahip olması bu ilişkilerin gelişimini sınırlandırmaktadır. Okullar sanayinin istediği esnekliği gösterememekte ve sorunların çözümlerine ilişkin kararları anında verememektedir”(Doğan, Ulusoy ve Hacıoğlu, 1997:64). Yine aynı araştırma sonucu “Okul sanayi ortaklaşa eğitimin yürütülmesinde okul yöneticileri tüm sorumluluğu koordinatör öğretmenlere vermektedir. İşletmelerin birbirine olan uzaklığı, ders yükü fazlalığı ve koordinatörlük görevinin benimsenmemesi, koordinatör öğretmenlerin işletme personeliyle yeterince işbirliği sağlayamamasına neden olmaktadır” (Doğan, Ulusoy ve Hacıoğlu,1997:207). Bu da göstermektedir ki öğrencileri meslek eğitimine hazırlama, iş yerinde denetleme ve karşılaştıkları güçlükleri çözümleme sorumluluğunu öğretmenlerin tam olarak yerine getirmedikleri anlaşılmaktadır.

İşletmelerin eğitime yaklaşımlarını sergileme açısından yapılan araştırma sonucuna göre; “koordinatör öğretmenler ve okul yöneticilerine göre, işletmeler mesleki uygulamaya yeterli ilgiyi göstermemektedirler. Yine koordinatör öğretmenler işletmelere gittiklerinde işletme çalışanları, işletme sahibi, usta öğretici tarafından yeterli ilgiyi görememektedirler.”(Eyeberdiyev, 2004:55-56). Bu da göstermektedir ki beklentilerin karşılıklı doyuma ulaşamaması ikili ilişkilerde olumsuzlukların yaşanmasına neden olabilmektedir.

“Toplumsal sistem, çeşitli kurum ve kuruluşlarla bunlar arasındaki ilişkilerden oluşur. Her sistem hangi toplum için kuruluyorsa, o toplumun gerçeğinden hareket etmek zorundadır; çünkü o gerçeğe dayanmayan ve ondan hareket etmeyen sistem kısa zamanda bozulup yıkılmak zorunda kalır. Kurulacak bir sistem, toplumsal gerçeğe hem uymalı, hemde onu temele alıp daha tutarlıya doğru değiştirip geliştirmeye yönelmelidir” (Sönmez, 1999:18).

Bu bağlamda toplum sorunlarını araştırıp inceleyecek, çözüm yollarını bulup, önerecek ve uygulayacak, nitelikli insan gücünü eğitim kurumları yetiştirmekle sorumludur. Bu nedenledir ki toplumun beklentileri dolayısı ile sektörün beklentilerine yönelik insan gücü yetiştirildiğinde eğitim kurumlarına sektörün

desteği artabilir, yetiştirilen öğrenciler rahatlıkla işletmelerde beceri eğitimi alacak işletme bulunabilir, ihtiyaca yönelik öğrenci yetiştiren öğretmenlere işletmelerin yaklaşımları olumlu olabilir ve öğrenciler mezun sonrasında da işsiz kalmayabilir. Böylelikle her bir öğrenci geleceğe yatırım oluşturacak şekilde eğitilmiş olduğu gibi toplumsal gelişimin olumlu yönde değişimini sağlar.

4.2.3 Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin araç-gereç teminine ve kullanımına ilişkin sorunları nelerdir? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.3’de toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.3
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Araç-Gereç Teminine ve Kullanımına İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi	Çok		Az		Hiç		Toplam	
		N	%	N	%	N	%	N	%
1-Araç - gereçlerin sağlanmasında yönetim size ne ölçüde kolaylık göstermektedir?		19	34,5	31	56,4	5	9,1	55	100
2-Öğrencilerin bireysel araç - gereçlerini veliler ne derece karşılayabilmektedir?		4	7,1	40	71,4	12	21,4	56	100
3-Bulunduğunuz ilde gerekli araç - gereçlere ne derece ulaşabiliyorsunuz?		23	41,1	27	48,2	6	10,7	56	100
4-İmkanlarınız dahilinde gerekli araç - gerece kendiniz ne derece ulaşabiliyorsunuz?		34	61,8	21	38,2	-	-	55	100
5-Öğrenciler tehlike arz eden araç - gereçleri ne derece sağlıklı kullanabilmektedirler?		17	30,4	39	69,6	-	-	56	100
6-Öğrenciler tehlike arz eden araç - gereçleri sorunsuz kullandıklarına ne derece inanıyorsunuz?		17	30,4	37	66,1	2	3,6	56	100

“Araç - gereçlerin sağlanmasında yönetim size ne ölçüde kolaylık göstermektedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %34,5’i çok, %56,4’ü az, %9,1’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.3’de görülmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcıların çoğunluğunun araç-gereçlerin sağlanmasında yönetimin yeterince kolaylık göstermediği görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte

olumlu görüş bildiren %34,5'lik grup diğer iki gruba karşı farklı görüş etrafında toplanmıştır. Ancak bunun genel fikri etkilemediği kanısına varılabilir. Sonuç olarak araç-gereçsiz meslek eğitiminin olamayacağı düşünüldüğünde yönetimin araç-gereçlerin sağlanmasında yeteri kolaylığı sağlamadığı söylenebilir.

“Öğrencilerin bireysel araç - gereçlerini veliler ne derece karşılayabilmektedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %7,1'i çok, %71,4'ü az, %21,4'ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.3'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğun öğrencilerin bireysel araç-gereçlerini velilerin yeterince karşılamadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Bunun yanında %21,4 oranında katılımcı grubun olumsuz görüşüyle %71,4'lük gruba yakın durduğunu, %7,1'lik olumlu görüş belirten grubun oransal küçüklüğüne bakarak söylenebilir. Sonuç olarak bazı araç-gereçlerin kişiye özel olması gerektiği düşünüldüğünde velilerin bunları karşılamakta yetersiz kaldıkları söylenebilir.

“Bulunduğunuz ilde gerekli araç - gereçlere ne derece ulaşabiliyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %41,1'i çok, %48,2'si az, %10,7'si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.3'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun bulundukları ilde gerekli araç-gereçlere yeterince ulaşamadıkları görüşünde birleşmişlerdir. Ancak %41,1 grubun olumlu görüşü savundukları görülmektedir. Sonuç olarak olumsuz görüş bildiren % 58,9'lük grubun oransal büyüklüğüne bakılarak yeteri derecede ulaşamadıkları söylenebilir. Öğretmenlerin %10,0'lık grubun küçük şehirde hizmet verdiği de düşünüldüğünde araç-gereçlere ulaşmakta zorluk çektikleri söylenebilir.

“İmkânlarınız dâhilinde gerekli araç - gerece kendiniz ne derece ulaşabiliyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %61,8'i çok, %38,2'i az, %0'ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.3'de görülmektedir. Gözlenen bu sonuca göre katılımcıların büyük çoğunluğunun imkânları dâhilinde gerekli araç-gereçlere ulaşabildikleri görüşünü paylaşmaktadırlar. Fakat diğer katılımcı grup (%38,2), yetersizlik görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak öğretmenlerin imkânları dâhilinde gerekli araç-gereçlere yeteri kadar ulaştıkları söylenebilir.

“Öğrenciler tehlike arz eden araç - gereçleri ne derece sağlıklı kullanabilmektedirler?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %30,4’ü çok, %69,6’sı az cevabını verdikleri Tablo 4.2.3’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun tehlike arz eden araç-gereçleri öğrencilerin yeterince sağlıklı kullanamadıkları görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte %30,4 oranındaki bir grup olumlu görüş bildirmektedirler. Ancak bunun genel kanıyı değiştirmede yetersizlik görüşü bildiren grubun oransal büyüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sağlıklı kullanamadıkları söylenebilir.

“Öğrenciler tehlike arz eden araç - gereçleri sorunsuz kullandıklarına ne derece inanıyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %30,4’ü çok, %66,1’i az, %3,6’sı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.3’de görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğunun öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sorunsuz kullanmadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Ancak %30,4’lük bir grup olumlu görüşü paylaştıkları görülmektedir. Bunun genel kanıyı değiştirmede yetersizlik görüşü bildiren grubun oransal büyüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sorunsuz kullanmadıklarını söyleyebiliriz.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.3’de görüldüğü üzere mesleki eğitimin araç-gereçsiz olamayacağı düşünüldüğünde yönetimin, araç-gereçleri temin etmede yeteri kolaylığı sağlayamadığı ve bazı araç-gereçlerin kişiye özel olması gerektiğinden velilerin bunları karşılayamadıkları söylenebilir. Ayrıca bulundukları ilde gerekli araç-gereçlere ulaşmakta zorluk yaşamalarının bu temini daha da zorlaştırdığı görüşünde öğretmenler büyük ölçüde mutabıktırlar. Fakat öğretmenlerin kendi imkânları dâhilinde gerekli araç-gereçlere yeterince ulaştıklarını görmekteyiz. Ayrıca öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sağlıklı ve sorunsuz kullanamadıkları görüşünde birleşmektedirler.

Türkiye'nin dünya ekonomisiyle rekabet gücünü artırabilmesi eğitim öğretimim günümüz teknolojisini takip edebilecek düzeye getirmesiyle gerçekleşebilecektir. Ne yazıktır ki yapılan araştırmalar teknolojinin takibini bir yere bırakın mevcut araçların bakımının bile gerçekleştirilemediğini göstermektedir. Bu konuda yapılan yakın bir araştırma sonucuna göre; “atelyedeki araçların günümüz teknolojisine uygun olmaması sık sık arızalanmasına neden olduğu, ayrıca atelyede ki araçların niteliksiz oluşunun yapılan ürünlerin basit oluşunda etkili olduğu saptanmıştır. Aynı araştırmaya göre “temininde güçlük çekilen malzemelerinin fiyatlarının pahalı oluşunun öğrenci başarısını ve velilerin bütçesini olumsuz etkilediği tespit edilmiştir” (Eyiol, 2002:65-68).

Materyallerin öğretim ortamında kullanılması öğreticilerin anlattıklarını görselleştirirken, öğrencide kalıcı eğitim gerçekleşmektedir. Gömleksiz'in yaptığı bir araştırmaya göre “materyallerin öğretmenin işini kolaylaştırdığı, öğretime ayrılan zamanda azalma olduğu, öğrencinin öğretim sürecine aktif katılım sağlanması” söz konusudur (Gömleksiz; 1999:152).

4.2.4 Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin atelye donanımlarına ilişkin sorunları nelerdir? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.4’de toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.4

Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Atelye Donanımlarına İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi	Çok		Az		Hiç		Toplam	
		N	%	N	%	N	%	N	%
1-Atelye derslerinde müşteriler üzerinde ne sıklıkla uygulama yapıyorsunuz?		17	31,5	17	31,5	20	37,0	54	100
2-Atelyelerinizin ısı şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?		33	58,9	17	30,4	6	10,7	56	100
3-Atelyelerinizin havalandırma şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?		29	51,8	19	33,9	8	14,3	56	100
4-Atelyelerinizin büyüklük şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?		25	44,6	24	42,9	7	12,5	56	100
5-Atelyelerinizin araç – gereç donanım şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?		19	34,5	24	43,6	12	21,8	55	100
6-Atelyelerinizin elektrik, su tesisatı şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?		21	38,2	29	52,7	5	9,1	55	100

“Atelye derslerinde müşteriler üzerinde ne sıklıkla uygulama yapıyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %31,5’i çok, %31,5’i az, %37,0’i’ si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.4’de görülmektedir. Gözlenen verilere göre katılımcıların çoğunluğunun atelye derslerinde müşteriler üzerinde hiç uygulama yapamadıkları görüşünde oldukları söylenebilir. Bununla birlikte %31,5 oranındaki yetersizlik görüşü bildiren grubun büyük gruba yakın durduğu, aynı oransal büyüklükteki olumlu görüş bildiren gruba göre söylenebilir. Sonuç olarak ciddi çalışmalar gerektiren müşterileri üzerindeki uygulamaların öğrencilerce yeterince yapılmadığı söylenebilir.

“Atelyelerinizin ısı şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %58,9’u çok, %30,4’ü az, %10,7’si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.4’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun atelyelerinin ısı şartlarının uygulama yapmaya elverişli olduğu görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte yetersizlik görüşünü bildiren % 30,4’lük grubun büyük gruba yakınlığı, olumsuz görüş bildiren %10,7’lik ölçütüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak atelyelerin ısı şartlarının uygulama yapmaya çok elverişli olduğu söylenebilir.

“Atelyelerinizin havalandırma şartları uygulama yapmaya ne derece

elverişlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %51,8’i çok, %33,9’u az, %14,3’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.4’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun atelyelerinin havalandırma şartlarının uygulama yapmaya elverişli olduğu görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte yetersizliğini savunan % 33,9’luk grubun büyük gruba yakınlığı, olumsuz görüş bildiren %14,3’lük gruba bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak atelyelerin havalandırma şartlarının uygulama yapmaya çok elverişli olduğu söylenebilir.

“Atelyelerinizin büyüklük şartları uygulama yapmaya ne derece

elverişlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %44,6’sı çok, %42,9’u az, %12,5’i hiç cevabını Tablo 4.2.4’de verdikleri görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğunun atelyelerinin büyüklük şartlarının uygulama yapmaya çok elverişli olduğu görüşünde birleşmektedirler. Ancak %42,9’luk grup büyüklük şartlarının uygulama yapmaya yeterince elverişli olmadığı görüşünü paylaşmakta, %12,5’lik bir grup olumsuz görüş bildirmiştir. Sonuç olarak olumsuz görüş bildiren %55,4’lük grubun oransal büyüklüğüne bakılarak atelyelerin büyüklüklerinin yeteri derecede uygulama yapmaya elverişli olmadığı söylenebilir.

“Atelyelerinizin araç - gereç donanım şartları uygulama yapmaya ne

derece elverişlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %34,5’i çok, %43,6’ı az, %21,8’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.4’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun araç-gereç donanım şartlarının

uygulama yapmaya yeterince elverişli olmadığı görüşünde birleşmektedirler. Fakat %34,5'lik grup olumlu görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel görüşü değiştirmediyi yetersizlik görüşünde olan %65,4'lük grubun oransal büyüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak mesleki eğitimin olmazsa olmazlarından olan araç-gereç donanımlarının uygulama yapmaya yeteri kadar elverişli olmadığı söylenebilir.

“Atelyelerinizin elektrik, su tesisatı şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %38,2'i çok, %52,7'si az, %9,1'i hiç cevabını Tablo 4.2.4'de verdikleri görülmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcıların çoğunluğunun atelyelerin elektrik, su tesisatının uygulama yapmaya yeterince elverişli olmadığı görüşünü paylaşmaktadırlar. Fakat %38,2'lik katılımcı grup olumlu görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel düşüncayı değiştirmediyi yetersizlik görüşü bildiren %61,8'lik grubun oransal büyüklüğüne bakılarak söylenebilir. Bununla birlikte %9,1'lik grubun hiç uygun değildir görüşüyle büyük grubu desteklediği, olumlu görüş bildiren bakarak söylenebilir. Sonuç olarak öğrenci sağlığını ve eğitimi önemli derece etkileyecek olan elektrik, su tesisat donanımının uygulama yapmaya yeteri kadar elverişli olmadığını söyleyebiliriz.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.4'de görüldüğü üzere atelyelerin ısı, havalandırma, şartlarının uygulama yapmaya çok uygun olduğu, ancak öğrenci sağlığını ve eğitimi etkileyecek olan atelye büyüklüğünün, araç-gereç ile elektrik-su tesisatının yeterince donanımlı olmadığı görüşüne sahiptirler. Bunun sonucunda ciddi çalışmalar gerektiren müşteri üzerindeki uygulamaların bu donanımların eksikliğinden gerçekleştirilemediği de söylenebilir.

Alanın hangi dalı olursa olsun elektrik ve su tesisatının tam donanımlı olması, atelyede birçok öğrenciye aynı anda uygulama olanak sağlaması açısından çok önemlidir. Bu konuda yapılan bir araştırmaya göre; “atelye ortamının sağlık koşullarına ve grup çalışması yapmaya uygun oluşu konusunda sorun yaşandığı,

ayrıca atelyelerin büyüklüğünün öğrenci sayısı ile orantılı olmayışının öğrenci başarısını olumsuz etkilediği belirlenmiştir”(Eyiol, 2002:65-68).

Eğitimde fırsat eşitliği ilkesinin geçerli olduğu varsayıldığında ülkenin her köşesinin eşit eğitim imkânlarından faydalanması gerekir. Oysa “Eğitim hizmetlerinden yararlanma açısından ülkemizin doğu ve batısı oldukça büyük farklılaşma göstermektedir. Eğitim hizmetleri nicel ve nitel yönden Doğu Anadolu da daha yetersiz durumdadır. Ayrıca Güneydoğu Anadolu Bölgesi Doğuya oranla yine eğitim hizmetleri yönünden yetersiz durumdadır” (Tezcan, 1997:101). Bu bağlamda Türkiye’deki bölgelerin sosyo-ekonomik gelişimleri birbirine göre farklılık göstermektedir. Bu farklılıklar dikkate alınarak mesleki eğitimde izlenecek yol belirlenmeli ve hedefler konulmalıdır. Bu hedefler doğrultusunda gerekli teknolojik gelişimler okullara yansıtılmalıdır. Nitekim Sönmez şu öneriyi yapar; “ülkenin genel toplumsal gerçeğine göre saptanan aday hedefler her bölgenin, kentin, kasabanın köyün özelliklerine göre gözden geçirilmeli ve ona göre yeniden belirlenmelidir. Örneğin okulda bilgisayar yoksa bu hedefler o okulun öğrencisine kazandırılmaz. Bu nedenden dolayı elenebilir. Eğer böyle davranılmazsa, eğitim sistemi etkili olmayabilir” (Sönmez; 1999:23-24). Bu sebepten okullar sahip oldukları araç-gereçlere göre ders programlarını belirleyebilmeli ve hedeflerini bu doğrultuda yapabilmelidirler.

Başaran “bir okulun öğrencileri öncekinden daha nitelikli eğitmek istendiğinde yeni teknolojiler bulmak olduğundan söz eder. Ona göre; eğitim sürecinde teknoloji üç tür ilişki ortaya çıkartır:

Birinci tür ilişki; makine - eğitim ilişkisidir. Makineyle ürünün birbirine uyumu, eğitimin niteliğini ve niceliğini yükseltir.

İkinci tür ilişki; işgören - eğitim ilişkisidir. Eğitim, işgörenin mesleğinde yeterli olup olmaması, işgörenle eğitimin arasındaki ortamı yaratır.

Üçüncü tür ilişki; işgören – makine ilişkisidir. Makinenin işgörene uyumu, işgörenin makineye uyumu, makinenin gürültüsü, kullanım zorluğu, sağlığa uyumluluğu, biçimi gibi durumlar işgörenle makinenin arasındaki ilişkiyi düzenler” (Başaran; 2000:148). Hızla teknolojik gelişimi takip eden piyasa ile bu gelişimi gösteremeyen okulların arasındaki teknolojik farklılık, işletmelerin okullardan beklentilerini olumsuz etkilemektedir. Bu da okul-sanayi ilişkisinin istenilenin çok altında gerçekleşmesine neden olmaktadır.

4.2.5 Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki gelişimlerine ilişkin sorunları nelerdir? Adli alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.5’de toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.5
Kuaför Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimlerine İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi		Çok		Az		Hiç		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1-Stajer öğretmenken rehber öğretmeniniz size ne ölçüde faydalı olabildi?	14	25,5	19	34,5	22	40,0	55	100		
2-Alanınızla ilgili yayınları ne ölçüde ulaşma fırsatı buluyorsunuz?	16	28,6	37	66,1	3	5,4	56	100		
3-Alanınızla ilgili hizmet içi eğitim kurslarını ne derece yeterli buluyorsunuz?	11	20,4	27	50,0	16	29,6	54	100		
4-Fakülte eğitiminin öğretmenliğe ne derece hazırladığını düşünüyorsunuz?	7	12,5	42	75,0	7	12,5	56	100		
5-Alanınızla ilgili bilgi ve beceri fakültedeki öğretmenlik programlarında yeterli ölçüde veriliyor mu?	5	8,9	43	76,8	8	14,3	56	100		
6-Ders hazırlığına ne derece zaman bulabiliyorsunuz?	11	19,6	43	76,8	2	3,6	56	100		
7-İşlerinizde bilgisayardan ne ölçüde faydalaniyorsunuz?	32	57,1	24	42,9	-	-	56	100		
8-Alanınızla ilgili yeni cihazların kullanımında yeterli eğitim aldığınızı düşünüyor musunuz?	11	19,6	32	57,1	13	23,2	56	100		
9-Okulunuzla eviniz arasındaki mesafe veriminizi ne derece düşürüyor?	10	18,5	19	35,2	25	46,3	54	100		

“Stajer öğretmenken rehber öğretmeniniz size ne ölçüde faydalı olabildi?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %25,5’i çok, %34,5’i az, %40,0’ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun stajer öğretmenken rehber öğretmenlerinin faydalı olamadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte yeterince faydalı olamadığı görüşünü bildiren %34,5 katılımcı grubun büyük gruba yakınlığı, olumlu görüş bildiren %25,5 oranındaki gruba bakarak söylenebilir. Tecrübesizliğin yaşandığı ilk yıl olan stajerlikte güven artırıcı ve yol gösterici olabilecek rehber öğretmenlerinin, yeterince isabetli seçilemediği söylenebilir.

“Alanınızla ilgili yayınlara ne ölçüde ulaşma fırsatı buluyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %28,6’sı çok, %66,1’i az, %5,4’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun alanları ile ilgili yayınlara yeterince ulaşamadıkları görüşünü paylaştıkları söylenebilir. Bunun yanında hiç ulaşamadıkları görüşünü paylaşan %5,4’lük grubun büyük gruba eğilimini, olumlu görüş bildiren %28’6’lık gruba bakarak söyleyebiliriz. Sonuç olarak öğretmenlerin mesleki gelişimleri açısından önemli olabilecek yayınlara ulaşmadıkları söylenebilir.

“Alanınızla ilgili hizmetiçi eğitim kurslarını ne derece yeterli buluyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %20,4’ü çok, %50,0’ı az, %29,6’sı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun alanlarıyla ilgili hizmetiçi eğitim kurslarını yeterli bulmadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte hiç yeterli bulmadıkları görüşünü paylaşan %29,6’lık grubun büyük grubu desteklediği, olumlu görüş bildiren %20,4’lük gruba bakılarak söylenebilir. Öğretmenlerin mesleki gelişmeleri bir nebze takip etmede yardımcı olabileceği düşünülen hizmetiçi eğitiminin yeterli olmadığı söylenebilir.

“Fakülte eğitiminin öğretmenliğe ne derece hazırladığını düşünüyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %12,5’i çok, %75’i az, %12,5’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere

göre katılımcıların büyük çoğunluğunun fakülte eğitiminin öğretmenliğe yeterince hazırlamadığı görüşünü paylaştıkları söylenebilir. Sonuç olarak öğretmenliğe hazırlayıcı olan fakülte eğitiminin yeterince verilemediği söylenebilir.

“Alanınızla ilgili bilgi ve beceri fakülteedeki öğretmenlik programlarında yeterli ölçüde veriliyor mu?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %8,9’u çok, %76,8’i az, %14,3’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun alanlarıyla ilgili bilgi ve becerinin fakülteedeki öğretmenlik programlarında, yeterli ölçüde verilmediği görüşünde birleştikleri söylenebilir. Sonuç olarak fakülte eğitiminin öğretmenlere alanlarıyla ilgili bilgi ve beceride yeterlik kazandıramadığı söylenebilir.

“Ders hazırlığına ne derece zaman bulabiliyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %19,6’sı çok, %76,8’i az, %3,6’sı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Bu veriler doğrultusunda katılımcıların büyük çoğunluğunun ders hazırlığına yeterince zaman bulamadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak, öğretmenlerin derslerin plan içerisinde verimli işleyişine yardımcı olabileceği düşünülen ders hazırlıklarını yapmaya yeterince zaman bulamadıkları söylenebilir.

“İşlerinizde bilgisayardan ne ölçüde faydalanıyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %57,1’i çok, %42,9’u az cevabını verdikleri Tablo 4.2.5’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun işlerinde bilgisayardan faydalandığı görüşünü paylaşmaktadırlar. Ancak diğer büyük katılımcı grup (%42,9) yeterince faydalanamadığı görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak öğretmenlerin bilgisayar kullanmayı bildikleri ve işlerinde önemli ölçüde bilgisayardan faydalandıkları söylenebilir.

“Alanınızla ilgili yeni cihazların kullanımında yeterli eğitim aldığınızı düşünüyor musunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %19,6’sı çok, %57,1’i az, %23,2’si hiç cevabını Tablo 4.2.5’de verdikleri görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun alanlarıyla ilgili yeni cihazların

kullanımında yeterli eğitim alamadıkları görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte hiç eğitim alamadıklarını bildiren %23,2'lik katılımcı grubun büyük gruba yakın durduğu, olumlu görüş bildiren %19,6'lık katılımcı grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak öğretmenlerin cihazları kullanma becerilerine sahip olacak eğitimi yeterince alamadıkları söylenebilir.

“Okulunuzla eviniz arasındaki mesafe veriminizi ne derece düşürüyor?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %18,5'i çok, %35,2'i az, %46,3'ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.5'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun okulla ev arasındaki mesafenin verimlerini düşürmedikleri görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte yetersizlik görüşünde birleşen %35,2'lik grup büyük gruba daha yakın durduğu, olumlu görüş bildiren grubun oransal küçüklüğüne bakılarak yorumlanabilir. Sonuç olarak öğretmenlerin okula ulaşımında sorun yaşamadıklarından bunun ders verimini etkilemediği söylenebilir.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.5'de görüldüğü üzere öğretmenliğe hazırlayıcı, alanlarıyla ilgili bilgi ve becerinin kazandırıldığı eğitim fakültesinde bu niteliklerin yeterince verilemediği söylenebilir. Atanan öğretmenlerin tecrübesizliğinin yaşandığı ilk yıl olan stajyerlikte güven artırıcı ve yol gösterici olabilecek rehber öğretmenlerinin, yeterince isabetli seçilemediği ve alandaki gelişmeleri bir nebze takip etmede yardımcı olabileceği düşünülen hizmetiçi eğitiminin yeterli olmadığı görüşüne öğretmenler sahiptirler.

Ayrıca öğretmenlerin mesleki gelişimleri açısından önemli olabilecek yayınlara ulaşamadıkları, derslerin bir plan içerisinde verimli işleyişine yardımcı olabileceği düşünülen ders hazırlıklarına yeterince zaman ayıramadıkları, alanları ile ilgili yeni cihazları kullanma becerilerine yeterince sahip olmadıkları görüşünde birleşmektedirler.

Bununla birlikte bilgisayar kullanmayı bildikleri ve işlerinde önemli ölçüde faydalandıkları, okula ulaşımında sorun yaşamadıklarından bunun ders verimini etkilemediği düşüncesindedirler.

Öğrencilerin uygulamalarını sorgulayıcı düşünce ile gerçekleştirmesinin kendisinde güven duygusunu oluşturduğunu Atatürk daha 1931 yılında söylediği şu sözleriyle ortaya koymaktadır; “kitapların cansız kuramsal bilgileriyle karşı karşıya gelen genç beyinler, öğrendikleriyle memleketin gerçek durum ve çıkarları arasında ilişki kuramıyorlar. Yazarların ve kuramcılarının tek taraflı dinleyicisi durumunda kalan Türkiye’nin çocukları hayata katıldıkları zaman bu ilişkisizlik ve uyumsuzluk yüzünden tenkitçi, karamsar, mili şuur ve düzene uyumsuz kitleler meydana getirirler” (MEB.1998:305). Bu nedenle öğretmenler yetiştirilirken kuramlar örneklendirilmeli ve uygulamalarla desteklenerek kalıcılığı sağlanmalıdır. Böylelikle öğretmenler uygulamalar sırasında karşılaştıkları sorunları akıl yürütme yoluyla çözebilir ve ileride karşılaşılabileceği sorunlara hazırlıklı olabilir.

Öğretmenlerin mesleki gelişimleri takip edebilmesinde ve mesleki yetersizliklerini bir nebze tamamlamasında yardımcı olabilecek hizmetiçi eğitim programlarının maalesef yeterli düzeyde yapılamadığı görülmektedir. Nitekim Hizmetiçi Daire Başkanlığınca 2008 yılında sadece mesleki eğitim ve halk eğitim merkezlerinde de görev yapan öğretmenlere yönelik bir tek 616 numaralı ‘Modern Vücut Bakımı’ kursu düzenlenmiş olması hizmetiçi eğitim kurslarının yetersizliğini göstermesi açısından önemlidir. Otlu’nun yapmış olduğu araştırmaya göre “Anaokulu öğretmenlerinin hizmetiçi eğitim kurslarına katılma düzeyleri düşük çıkmış ve Anaokulu öğretmenlerinin eğitime hazırlık çalışmaları yönünden birbirlerini yeterli buldukları ama yüksek düzeyde yeterli bulmadıkları görülmüştür” (Otlu, 2003:126).

4.2.6 Altıncı Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin eğitim programı konularına ilişkin sorunları nelerdir? Adli alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.6’da toplu olarak verilmiştir.

Tablo 4.2.6
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Eğitim Programı
Konularına İlişkin Görüşleri

Derecesi Öneriler	Çok		Az		Hiç		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%
1-Konu içeriğini öğrencilerin bireysel farklılıklarına göre uyarlama imkanı ne derece buluyorsunuz?	14	25,5	35	63,6	6	10,9	55	100
2-Eğitim programındaki konuları ne derece güncel buluyorsunuz?	11	20,0	33	60,0	11	20,0	55	100
3-Eğitim programındaki konuları ne derece işlevsel buluyorsunuz?	10	18,2	37	67,3	8	14,5	55	100
4-Eğitim programındaki konuların uygulanabilirlik düzeyini ne derece yeterli buluyorsunuz?	11	20,4	36	66,7	7	13,0	54	100
5-Eğitim programındaki konuların öğrenci düzeyine uygunluk derecesi nedir?	12	21,8	37	67,3	6	10,9	55	100
6-Eğitim programındaki konuların bilimsellik düzeyi nedir?	20	36,4	27	49,1	8	14,5	55	100
7-Planları hazırlarken zorlandığınız durumlarda diğer öğretmenlerle ne ölçüde işbirliği yapıyorsunuz?	26	47,3	23	41,8	6	10,9	55	100
8-Planların göstermelik olduğunu düşündüğünüz durumlar ne sıklıkla oluyor?	24	49,0	21	42,9	4	8,2	49	100
9-Atelye derslerinde teneffüs hakkınızı ne derece kullanabiliyorsunuz?	8	17,0	20	42,6	19	40,4	47	100

“Konu içeriğini öğrencilerin bireysel farklılıklarına göre uyarlama imkânı ne derece buluyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %25,5’i çok, %63,6’sı az, %10,9’u hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun konu içeriğini öğrencilerin bireysel farklılıklarına göre uyarlama imkânı yeterince bulamadıkları görüşünü paylaşmaktadır. Bununla birlikte %25,5 oranındaki diğer katılımcı grup olumlu görüş bildirirken %10,9’luk grup ise bireysel farklılıklara göre uyarlama imkânı bulamadıkları yönde görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel düşüncayı etkilemediği yetersizlik görüşünü savunan %74,5’lik grubun oransal büyüklüğüne

bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak öğrencinin hazırbulunuşluk düzeyine göre ayarlaması gereken konu içeriğinin düzenlenmesinde öğretmenin yetersiz kaldığı söylenebilir.

“Eğitim programındaki konuları ne derece güncel buluyorsunuz?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %20,0’ı çok, %60,0’ı az, %20,0’ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Katılımcıların çoğunluğunun eğitim programlarındaki konuları yeterince güncel bulmadıkları düşüncesinde birleşmektedirler. Bununla birlikte olumsuz görüş bildiren %20,0’lik grup büyük gruba daha yakın durduğu, olumlu görüş bildiren aynı oransal büyüklükteki diğer gruba bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak iş hayatına hazırlayıcı meslek okullarının eğitim programındaki konuların yeterince güncel olmadığı söylenebilir.

“Eğitim programındaki konuları ne derece işlevsel buluyorsunuz?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %18,2’si çok, %67,3’ü az, %14,5’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğunun eğitim programındaki konuları yeteri derecede işlevsel bulmadıkları düşüncesinde birleştikleri söylenebilir. Bununla birlikte olumsuz görüş bildiren %14,5’lik katılımcı grubun büyük gruba daha yakın durduğu, olumlu görüş bildiren %18,2’lik gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak verilen konuların işlevselliğinin yeterince olmadığı söylenebilir.

“Eğitim programındaki konuların uygulanabilirlik düzeyini ne derece yeterli buluyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %20,4’ü çok, %66,7’si az, %13,0’ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Gözlenen bu sonuca göre katılımcıların çoğunluğunun eğitim programındaki konuların uygulanabilirlik düzeyini yeterince bulmadıkları görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte olumsuz görüş bildiren %13,0 oranındaki grubun büyük gruba yakın durduğu, olumlu görüş bildiren %20 oranındaki gruba bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak eğitim programındaki konuların uygulanırlığının yetersiz olduğu söylenebilir.

“Eğitim programındaki konuların öğrenci düzeyine uygunluk derecesi nedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %21,8’i çok, %67,3’ü az, %10,9’u hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Katılımcıların büyük çoğunluğu eğitim programındaki konuların öğrenci düzeyine uygunluğunun yeterli olmadığı görüşünü paylaşmaktadırlar. Ancak %10,9’luk grup olumsuz görüş bildirmekle birlikte %21,8’lik grup olumlu görüş bildirmektedir. Bunun genel kanıyı değiştirmedığı söylenebilir. Sonuç olarak Tablo 4.2.1’de ki 2’nci sorunun verileri de dikkate alındığında konu içeriğinin öğrenci düzeyine yeteri derecede uygun olmadığı söylenebilir.

“Eğitim programındaki konuların bilimsellik düzeyi nedir?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %36,4’ü çok, %49,1’i az, %14,5’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun eğitim programındaki konuların bilimsellik düzeyinin yeterli olmadığı yönünde görüş bildirmişlerdir. Fakat % 36,4’lük grup olumlu görüş etrafında toplanmışlardır. Ancak bunun genel kanıyı değiştirmedığı yetersizlik görüşünü savunan %63,6’lık grubun oransal büyüklüğüne bakarak söylenebilir. Sonuç olarak konuların bilimsellik düzeyinin yerli bulunmadığı söylenebilir.

“Planları hazırlarken zorlandığınız durumlarda diğer öğretmenlerle ne ölçüde işbirliği yapıyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %47,3’ü çok, %41,8’i az, %10,9’u hiç cevabını Tablo 4.2.6’da verdikleri görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun planları hazırlarken zorlandıkları durumlarda diğer öğretmenlerle işbirliği yaptıkları görüşünde birleşmektedirler. Bununla birlikte yeterince işbirliği yapmadığı görüşünü savunan % 41,8’lik grubun büyük grubu desteklediği, olumsuz görüşte bulunan grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söyleyebiliriz. Sonuç olarak planlar hazırlanırken zorlanıldığı ve diğer öğretmenlerden yardım alındığı söylenebilir.

“Planların göstermelik olduğunu düşündüğünüz durumlar ne sıklıkla oluyor?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %49,0’ı çok, %42,9’u az, %8,2’si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre

katılımcıların çoğunluğunun planların göstermelik olduğu görüşünde birleştikleri söylenebilir. Bununla birlikte yetersizlik görüşünü savunan %42,9'luk grubun büyük gruba yakınlığı göstermelik olmadığını savunan grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak dersin planlar doğrultusunda hemen hemen “hiç” işlenilmediği Tablo 4.2.6’da ki 4 ve 5’inci soruların verilerine bakıldığında da söylenebilir.

“Atelye derslerinde teneffüs hakkınızı ne derece kullanabiliyorsunuz?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %17,0’ı çok, %42,6’sı az, %40,4’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.6’da görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğu atelye derslerinde teneffüs haklarını yeterince kullanamadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte %40,4 oranındaki katılımcı diğer bir grubun teneffüs haklarını kullanamadıkları görüşünü paylaştıkları ve bu görüşüyle büyük gruba daha yakın durduğu, olumlu görü bildiren %17,0’lık grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak tablo 4.2.3.3’de ki 5 ve 6’ıncı sorular dikkate alındığında araç-gereçlerin sağlıklı ve sorunsuz kullanılmadığı düşünüldüğünde öğretmenlerin teneffüs haklarını yeterince kullanamadıkları söylenebilir.

Genel olarak Tablo 4.2.6’da görüldüğü üzere iş hayatına hazırlayıcı alan eğitim programındaki konuların bilimsellik, güncellik, uygulanırlık, işlevsellik düzeyinin yetersizliğinin derslerin planlar doğrultusunda işlenememesi sonucunu doğurduğu görüşünde son derece mutabıktır.

Ayrıca konu içeriğinin öğrenci düzeyine yeterince uygun olmadığı, öğrencinin hazırbulunuşluk düzeyine göre ayarlaması gereken konu içeriğinin düzenlenmesinde öğretmenlerin yetersiz kaldıkları söylenebilir. Bununla birlikte sağlığı doğrudan etkileyecek uygulamaların titizlikle takibi gerektiğinden öğretmenler atelye derslerinde teneffüs haklarından yeterince yararlanamadıkları görüşünde birleşmektedirler.

Modüler sistem; öğretmenlerden bağımsız bir şekilde, öğrencinin kişisel öğrenme hızına bağlı olarak, modül geçme sistemine modüler sistem denir. Modül ise “ulaşılacak amaçları gösteren, amaçlara ulaşması için gerekli etkinlikleri belirleyen, bunlara ne ölçüde ulaşmış olup ulaşmadığını kontrol imkanı sağlayan, farklı öğrenme koşullarında bulunan bireylerin eğitimde etkili biçimde kullanılabilme özelliği taşıyan ve kendi içinde bütünlüğü olan öğretme-öğrenme kaynağıdır” (Hızal; 1982:19). 2006-2007 eğitim-öğretim yılında modülerin tamamının hazır olmadan tüm liselerin modüler sisteme geçmesi beraberinde de bir çok aksaklıklar getirdiği söylenebilir. Öğretmenlerden modüler eğitim sistemini hiç duymayan, kitapların içeriğine hakim olamadığı için öğrencilere çoğaltıp vermek istemeyen veya modülleri çoğaltarak öğrencilere bedava dağıtmak istemeyen okullar olabildiğinden bir çok öğrencinin eline modül kitapçıklarının ulaşmadığı söylenebilir. Kuaförlük ve güzellik bilgisi alanı 11 sınıfların modüllerinden şubat 2008 tarihi itibarıyla sadece 3’ünün yayınlanmış olması bunu doğrulaması açısından önemlidir. Bununla birlikte hala okullarda ders geçme sisteminin geçerli olması modüler eğitim sisteminin mantığına aykırı bir uygulamadır.

4.2.7 Yedinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin okul yönetimine ilişkin sorunları nelerdir? Adli alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.7’de verilmiştir.

Tablo 4.2.7
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Okul Yönetimine İlişkin Sorunları

Öneriler	Derecesi	Çok		Az		Hiç		Toplam	
		N	%	N	%	N	%	N	%
1-Okul yönetiminden ne derece memnunsunuz?		19	35,2	32	59,3	3	5,6	54	100
2-Okul yönetimi ne sıklıkla göreviniz olmayan işler için yardım istiyor?		13	23,6	25	45,5	17	30,9	55	100
3-Velilerle sorun yaşadığınızda yönetim size ne ölçüde yardımcı oluyor?		23	42,6	26	48,1	5	9,3	54	100
4-Okul yönetimi asılsız söylentilere ne düzeyde değer veriyor?		15	27,3	26	47,3	14	25,5	55	100
5-Yönetim sizi ilgilendiren bir kararda ne ölçüde görüşünüzü alıyor?		15	28,8	29	55,8	8	15,4	52	100
6-Kurul toplantılarında söylenenlerin tutanaklara aynen geçtiğini ne derece düşünüyor musunuz?		29	52,7	25	45,5	1	1,8	55	100
7-Yönetim öğretmenlere verimli çalışma ortamı ne derece sağlıyor?		16	29,1	35	63,6	4	7,3	55	100
8-Yönetimin bazı öğretmenlere ne derece ayrıcalıklı davrandığını düşünüyorsunuz?		28	50,9	22	40,0	5	9,1	55	100
9-Ek ders ücretiniz hesabınıza ne derece zamanında yatırılıyor?		15	28,3	22	41,5	16	30,2	53	100

“Okul yönetiminden ne derece memnunsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %33,9’u çok, %57,1’i az, %5,4’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun okul yönetiminden yeterince memnun olmadıkları görüşünü paylaşmaktadırlar. Ancak %35’2 lik grubun olumlu görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel kanıyı etkilemediği söylenebilir. Sonuç olarak öğretmenin verimliliğini etkileyen okul yönetiminden yeterince memnun olunmadığı söylenebilir.

“Okul yönetimi ne sıklıkla göreviniz olmayan işler için yardım istiyor?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %23,6’sı çok, %45,5’i az, %30,9’u hiç cevabını verildiği Tablo 4.2.7’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun okul yönetiminin öğretmenlerin görevi olmayan işleri fazla istemedikleri görüşünde birleştikleri görülmektedir. Ancak %30’luk grup istemediği yönünde görüş bildirirken %23,6 oranındaki diğer grup istediği yönünde görüş bildirmiştir. Sonuç olarak öğretmenlerin görevi olmayan işleri yaptıkları söylenebilir.

“Velilerle sorun yaşadığınızda yönetim size ne ölçüde yardımcı oluyor?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %42,6’sı çok, %48,1’i az, %9,3’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun velilerle sorun yaşadıklarında yönetimin yeterince yardımcı olmadığı görüşünü paylaşmaktadır. Fakat %42,6 oranındaki katılımcı grup yönetimin yardımcı olduğu yönünde görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel kanıyı değiştirmede yetersizlik görüşü bildiren %57,4’lük grubun oransal çoğunluğuna bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak velilerle yaşanan sorunlarda yönetimin öğretmenleri yalnız bıraktığı söylenebilir.

“Okul yönetimi asılsız söylentilere ne düzeyde değer veriyor?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %27,3’ü çok, %47,3’ü az, %25’i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre okul yönetiminin asılsız söylentilere yeterince değer vermeği görüşünde birleşmişlerdir. Bununla birlikte asılsız söylentilere değer verdiği görüşünü paylaşan %27,3’lük grubun büyük guruba daha yakın durduğu, olumsuz görüş bildiren %25,5’lik gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak öğretmen verimini etkileyecek asılsız söylentilere okul yönetimin yeterince değer verdikleri söylenebilir.

“Yönetim sizi ilgilendiren bir kararda ne ölçüde görüşünüzü alıyor?”

sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %28,8’i çok, %55,8’i az, %15,4’ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7’de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun kendilerini ilgilendiren bir kararda yönetimin görüşlerini

yeterince almadığı görüşünde birleşmişlerdir. Ancak görüşlerinin alındığını bildiren %28,8'lik grup aynı düşüncüyü paylaşmaktadır. Bununla birlikte yetersizlik görüşünü paylaşan %71,2'lik dikkate alındığında bunun genel görüşü değiştirmedığı düşünülebilir. Sonuç olarak yönetimin öğretmenleri ilgilendiren bir kararda emrivaki davrandığı söylenebilir.

“Kurul toplantılarında söylenenlerin tutanaklara aynen geçtiğini ne derece düşünüyor musunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %52,7'si çok, %45,5'i az, %1,8'i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7'de görülmektedir. Gözlenen verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun kurul toplantılarında söylenenlerin tutanaklara aynen geçtiği fikrinde birleşmişlerdir. Bununla birlikte %45,5'lik grubun söylenenlerin tutanaklara yeterince geçmediği yönündeki görüşüyle büyük gruba yakın durduğu olumsuz görüş bildiren grubun oransal küçüklüğüne bakılarak söylenebilir. Sonuç olarak kurul toplantılarında söylenenlerin tutanaklara yeterince geçtiği söylenebilir.

“Yönetim öğretmenlere verimli çalışma ortamı ne derece sağlıyor?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %29,1'i çok, %63,6'sı az, %7,3'ü hiç cevabını Tablo 4.2.7'de verdikleri görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun yönetimin öğretmenlere yetersiz verimli çalışma ortamı sağladığı görüşünü paylaşmaktadır. Ancak %29,1'lik grup verimli çalışma ortamı sağladığı yönünde görüş bildirmiştir. Bunun genel kanıyı değiştirmedığı söylenebilir. Sonuç olarak verimli çalışma ortamının okul yönetimince yetersiz düzenlendiği Tablo 8'de ki 5'inci sorunun verileri dikkate alınarak ta söylenebilir.

“Yönetimin bazı öğretmenlere ne derece ayrıcalıklı davrandığını düşünüyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %50,9'u çok, %40,0'ı az, %9,1'i hiç cevabını Tablo 4.2.7'de verdikleri görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun yönetimin bazı öğretmenlere ayrıcalıklı davrandıkları görüşünde bildirmişlerdir. Bununla birlikte yetersizlik görüşünü savunan %40,0'lık grubun büyük gruba yakın durduğunu olumsuz görüş bildiren %9,1'lik gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak katılımcıların hemen hemen

hepsinin yönetimin bazı öğretmenlere ayrıcalıklı davranıldığı görüşünde birleştikleri söylenebilir.

“Ek ders ücretiniz hesabınıza ne derece zamanında yatırılıyor?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %28,3’ü çok, %41,5’i az, %30,2’si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.7’de görülmüştür. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun ek ders ücretinin yeterince zamanında yatırılmadığı fikrini paylaşmaktadır. Fakat %28,3’lük grup zamanında yatırıldığı görüşünü savunmuştur. Ancak bunun genel düşünceyi değiştirmedığı olumsuz görüş bildiren %30,2’lik gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak geçim sıkıntısının giderilmesinde önemli bir yere sahip olan ek ders ücretlerinin zamanında yatırılmadığını söyleyebiliriz.

Genel olarak Tablo 4.2.7’de görüldüğü üzere yönetimin öğretmenlere görevleri olmayan işleri yaptırtarak öğretmenleri ilgilendiren kararlarda emrivaki davrandıkları ve asılsız söylentilere değer verdikleri konularında öğretmenler fikir birliğine sahiptirler.

Ayrıca öğretmenler velilerle yaşadıkları sorunlarda yönetimden destek göremedikleri, bazı öğretmenlere ayrıcalıklı davrandıkları ve geçim sıkıntısının giderilmesinde önemli bir yere sahip olan ek ders ücretlerini zamanında yapılmadığı konularında mutabıktırlar. Bununla birlikte verimli çalışma ortamı düzenleyemeyen yönetimden yeterince memnun olmadıkları görüşünde birleşmişlerdir.

Yönetim, yasalar çerçevesinde inisiyatifini kullanarak iş üretmede ilkeler belirleyicidir. Okul yönetimince geliştirilen ilkeler doğrultusunda, öğretmenlerin katılımcı ruhlarının beslenmesi, okul sorumluluklarının içtenlikle paylaşımını gerçekleştirebilir. Bu bağlamda “bir okul yöneticisinin etkileme gücünün gerçek kaynağı, yetkilerin kullanılış biçiminin örgüt üyelerince kabul edilmiş, benimsenmiş olmasıdır. Yöneticinin öğretmene saygı göstermesi, ona arkadaşça davranması ve yaptığı işe içten ilgi göstermesi, öğretmen moralini yükseltici davranışlardır. Yöneticilerin öğretmenlere, görüşlerini sorması ve dikkate alması, hem moralini hem

de başarıyı artıracak rol oynayabilir” (Aydın 1988:89-90). Öğretmenin önemsenmesi ve yaptığı olumlu çalışmalarla yüceltilmesi, onda çalışma şevkini artırarak okulu sahiplenme duygusunu geliştirebilecektir. Öğretmenlerin okul yönetimlerine katılma düzeyleri hakkında yapılan bir başka araştırma “öğretmenlerin yönetime katılma hakkında uygulamadaki durum ve beklenen duruma ilişkin algıları arasında anlamlı bir fark olduğunu” ortaya koymaktadır (Aldemir, 1996:78).

4.2.8 Sekizinci Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin sorunları nelerdir? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.8’de verilmiştir.

Tablo 4.2.8
Kuaförlük Ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Görüşleri

Öneriler	Derecesi		Çok		Az		Hiç		Toplam	
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
1-Diğer meslek dallarına kıyasla alanınızın zor olduğunu ne sıklıkla düşünüyorsunuz?	30	54,5	21	38,2	4	7,3			55	100
2-Öğretmenlerle okul sorumluluklarını paylaşmada ne düzeyde birbirinize yardımcısınız?	21	38,2	29	52,7	5	9,1			55	100
3-Alan öğretmenleriyle bilgi alışverişi konusunda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?	25	45,5	24	43,6	6	10,9			55	100
4-Alan öğretmenleriyle araç – gereç alışverişi konusunda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?	31	56,4	13	23,6	11	20,0			55	100
5-Alan öğretmenleriyle sosyal amaçlı konularda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?	27	49,1	21	38,2	7	12,7			55	100
	Evet		Hayır		Toplam					
	N	%	N	%	N	%				
6-Yeniden meslek seçmeniz gerekirse öğretmenliği tercih eder miydiniz?	49	89,1	6	10,9					55	100
7-Yeniden öğretmen olsanız bu dalı tercih eder miydiniz?	43	91,5	4	8,5					47	100

“Diğer meslek dallarına kıyasla alanınızın zor olduğunu ne sıklıkla düşünüyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %54,5’i çok, %38,2’si az,

%7,3'ü hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun diğer meslek dallarına kıyasla alanlarının zor olduğu görüşünü paylaşmaktadırlar. Bununla birlikte fazla zor olmadığı görüşünde birleşen %38,2'lik grubun büyük gruba yakın durduğunu, zor olmadığı görüşünü savunan %7,3'lük gruba bakarak söylenebilir. Sonuç olarak insan sağlığını doğrudan ilgilendiren ve müşteriyle birebir iletişimi gerektiren bu mesleğin diğer meslek dallarına kıyasla zor olduğunu söyleyebiliriz.

“Diğer öğretmenlerle okul sorumluluklarını paylaşmada ne düzeyde birbirinize yardımcısınız?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %38,2'si çok, %52,7'si az, %9,1'i hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun öğretmenlerle okul sorumluluklarını paylaşmada yetersizlik görüşünde birleşmişlerdir. Fakat %38,2 oranındaki grup okul sorumluluklarını paylaştıkları fikrinde birleşmiştir. Ancak olumsuz görüş bildiren %61,8'lik grubun oransal büyüklüğüne bakarak genel kanıyı değiştirmedeği söylenebilir. Sonuç olarak okulun sağlıklı işleyebilmesi için öğretmenlerin üzerine düşen sorumlulukları yeterince paylaşmadıklarını söyleyebiliriz.

“Alan öğretmenleriyle bilgi alışverişi konusunda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %45,5'i çok, %43,6'sı az, %10,9'u hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun alan öğretmenleriyle iletişim ve işbirliği içerisinde oldukları görüşünde birleşmişlerdir. Fakat %43,6'lık grup yetersiz derece bilgi iletişimi ve işbirliğin içinde bulundukları görüşünü savunurken %10,9'luk grup bilgi iletişimi ve işbirliği içerisinde bulunmadıkları görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak verimli ders işleyişinin en önemlilerinden olan alan bilgi alışverişinin ve iletişiminin yetersiz olduğu söylenebilir.

“Alan öğretmenleriyle araç – gereç alışverişi konusunda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %56,4'ü çok, %23,6'sı az, %20,0'ı hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun

alan öğretmenleriyle araç-gereç alışverişi konusunda iletişim ve işbirliği içerisinde oldukları görüşünde birleşmişlerdir. Bununla birlikte yetersiz görüşünü paylaşan %23,6'lık grubun büyük gruba yakın durduğu, olumsuz görüş bildiren %20,0'lık grubun oransal küçüklüğüne bakarak söylenebilir. Sonuç olarak alan öğretmenlerinin araç-gereç alışverişinde bulundukları söylenebilir.

“Alan öğretmenleriyle sosyal amaçlı konularda ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %49,1'i çok, %38,2'si az, %12,7'si hiç cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların çoğunluğunun alan öğretmenleriyle sosyal amaçlı konularda iletişim ve işbirliği içinde bulundukları görüşünü paylaşmaktadırlar. Fakat %38,2'lik grup yetersizlik görüşünü savunurken %12,7'lik grup olumsuz görüş bildirmiştir. Ancak bunun genel görüşü değiştirmedigi söylenebilir. Sonuç olarak alan öğretmenleriyle sosyal amaçlı konularda öğretmenlerin yeterince iletişim ve işbirliği içinde oldukları söylenebilir.

“Yeniden meslek seçmeniz gerekirse öğretmenliği tercih eder miydiniz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %89,1'i evet, %10,9'u hayır cevabını verdikleri Tablo 4.2.8'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun yeniden meslek seçmek gerekirse öğretmenliği tercih edecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak öğretmenlerin mesleklerini isteyerek yaptıkları söylenebilir.

“Yeniden öğretmen olsanız bu dalı tercih eder miydiniz?” sorusuna ankete katılan öğretmenlerin %91,5'i evet, %8,5'i hayır cevabını verdikleri Tablo 12'de görülmektedir. Gözlenen bu verilere göre katılımcıların büyük çoğunluğunun yeniden bu alanın öğretmenliğini tercih edecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak bir önceki tablo da dikkate alındığında öğretmenlerin % 19,4'lük grubun öğretmenlik mesleğini ve bu alan öğretmenliğini istemeyerek yaptıkları söylenebilir.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.8’de görüldüğü üzere, insan sağlığını doğrudan ilgilendiren ve müşteriyle birebir iletişimi gerektiren bu mesleğin, diğer meslek dallarına kıyasla zor olduğu, bu zorluğu bir nebze azaltacak olan okul sorumluluklarının paylaşımında öğretmenlerin sıkıntı çektikleri söylenebilir. Verimli ders işleyişinin en önemlilerinden olan bilgi alışverişinin ve iletişiminin alan öğretmenleri arasında yetersiz olduğu ancak, araç-gereç alışverişi ve sosyal amaçlı konularda yeterince iletişim ve işbirliği içinde oldukları söylenebilir.

Bütün bu zorluklara rağmen öğretmenlerin mesleklerini isteyerek yaptıkları, fakat %19,4’lük grubun ne öğretmenliği ne de bu alan öğretmenliğini isteyerek yapmadıkları söylenebilir.

Ek:2’de ki Tablo 2.1, 2.2, 2.3, 2.4’de görüldüğü üzere; Mesleki Eğitim Merkezine göre öğrenci tipi farklı olan meslek lisesinde ve küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin, yeniden öğretmenliği seçmek istedikleri söylenebilir. Ancak öğretmenlikte yıpranmanın tecrübeyle orantılı olduğunu varsayarsak kıdem ve artan eğitim düzeyinin, öğretmenliği tercih etme derecesini düşürdüğü söylenebilir.

Yine Ek 2’de ki Tablo 2.5, 2.6, 2.7, 2.8’de görüldüğü üzere Meslek Lisesi öğretmenleri bu alanı tercih etmezken, alanla ilgili tüm becerilerin öğrenci tarafından sergilendiği Mesleki Eğitim Merkezinde görev yapan öğretmenler ile küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin, yeniden bu alanı seçmek istedikleri söylenebilir. Ayrıca kıdem derecesinin bu alanın tercihinde etken olmadığı, ancak artan eğitim düzeyinin bu alanı tercih etme derecesini düşürdüğü söylenebilir.

Bu konuda Şahin’in (2007:104-107) yapmış olduğu bir araştırmaya göre “öğretmenlerin mesleki kıdemlerinin kişisel başarı düzeylerini etkilemekle beraber, mesleki kıdem ile duygusal tükenme ve duyarsızlaşma arasında doğru orantılı bir ilişki olduğu söylenebilir. Yine aynı araştırmaya göre; çalışılan ortamdan memnun olma, mesleği isteyerek yapma, üstlerinden takdir görme, kendini başarılı bulma durumunda, duyarsızlaşma ve duygusal tükenmenin azaldığı söylenebilir” (Şahin,

2007: 104-107). Bu gibi faktörlerin öğretmenliği ve alanı tercih etmede etken olabileceği düşünülebilir.

4.2.9 Dokuzuncu Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin çalıştıkları okul türüne göre görüşler arasında anlamlı bir fark var mıdır? Adlı alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.9’da verilmiştir.

Tablo 4.2.9
Çalışılan Okul Türüne Göre Alt Problemlere İlişkin Görüşler

Konular	Çalışılan Okul Türü	N	$\bar{X}$	S	Sd	t	P
Öğrencilerle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,20	0,33	47	1,121	0,268
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	19	2,11	0,18			
Koordinatörlük İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,24	0,49	47	0,822	0,415
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	19	2,13	0,40			
Araç – Gereç Teminini ve Kullanımı İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,38	0,33	47	4,671	0,000
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	19	1,95	0,29			
Atelye Donanımı İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,47	0,45	47	5,139	0,000
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	19	1,83	0,38			
Mesleki Gelişim İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,07	0,26	47	0,792	0,433
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	19	2,00	0,31			
Eğitim Programı Konularına İlişkin Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,27	0,32	46	2,091	0,042
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	18	2,03	0,47			
Yönetim İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,24	0,20	46	1,242	0,221
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	18	2,15	0,28			
Öğretmenlik İle İlgili Görüşler	1. Meslek Lisesi	30	2,46	0,38	46	2,091	0,042
	2. Mesleki Eğitim Merkezi	18	2,21	0,43			

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Öğrencilerle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,268>0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması 2,20, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalaması 2,11’dir. Sonuç olarak, öğretmenlerimizin aynı sorunları paylaştıkları söylenebilir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Koordinatörlük İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,415>0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması 2,24, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalaması 2,13’tür. Sonuç olarak; tüm öğretmenlerimizin koordinatörlükle ilgili aynı sorunları paylaştıkları söylenebilir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Araç – Gereç Temini ve Kullanımı İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmaktadır ($p=0,000<0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması (2,38), mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalamasından (1,95) anlamlı düzeyde fazladır. Mesleki eğitim merkezindeki öğrenciler işletmelerde çalışarak mesleği öğrendiklerinden bu kurumdaki öğretmenlerin öğrencilerin araç-gereç temininde ve kullanımında sorunla karşılaşmadıkları söylenebilir. Ancak meslek liselerindeki öğrenciler tam donanımlı atelye ortamında mesleğini öğrendiklerinden öğretmenler, öğrencilerin araç-gereç temini ve kullanımları konularında sıkıntı yaşadıkları görüşünde birleşmektedirler.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Atelye Donanımı İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmaktadır ($p=0,000<0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerinin ortalaması (2,47), mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalamasından (1,83) anlamlı düzeyde fazladır. Mesleki eğitim merkezi öğrencileri haftada bir gün okula gelerek eğitim aldıklarından öğrenci sayısı olarak meslek liselerinden fazla olduklarından atelyelerin fiziki donanımlarının öğrenci sayısı ile paralellik göstermediği söylenebilir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Mesleki Gelişim İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,433>0,050$). Meslek lisesi mezunu öğretmenlerin ortalaması 2,07, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalaması 2,00’dır. Farklı okulda olmalarına rağmen kendilerini geliştirmelerine yönelik kaynakların yetersiz olduğu görüşünde öğretmenler birleşmişlerdir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Eğitim Programı Konularına İlişkin Görüşler” bakımından farklılık bulunmaktadır ($p=0,042<0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması (2,27), mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalamasından (2,03) anlamlı düzeyde fazladır. Mesleki eğitim merkezindeki eğitimde devamlılık esas olup sınıfta kalma olmadığından ve bir şekilde eğitim-öğretimden uzak kalmış öğrencilere eğitim verildiğinden meslek lisesiyle kıyaslandığından konular daha hafifletilerek işlenmektedir. Bu durumun değişik eğitim kurumlarında çalışan öğretmenler arasında görüş farklılığı yarattığı söylenebilir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Yönetim İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,221>0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması 2,24, mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalaması 2,15’tir. Farklı eğitim kurumlarında çalışmalarına rağmen öğretmenlerimizin aynı sorunları paylaştıkları söylenebilir.

Meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında “Öğretmenlik İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmaktadır ($p=0,042<0,050$). Meslek lisesi öğretmenlerin ortalaması (2,46), mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin ortalamasından (2,21) anlamlı düzeyde fazladır. Öğrencilere mesleğin öğretmenler tarafından öğretildiği meslek liselerinde öğretmenin konu içeriğine ve sanatına hâkim olmasını gerektirmektedir. Meslek liselerine kıyasla mesleki eğitim merkezi öğretmenleri konu içeriğini yeterli bulmaları dikkate alındığında daha rahat bir şekilde ders işlediklerinden öğretmenlikle ilgili görüşler bakımından farklılık bulunmaktadır.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.9’da görüldüğü üzere gözlenen bu verilere göre meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında öğrenciler, koordinatörlük, mesleki gelişim, yönetim ile ilgili görüşler arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Ancak araç-gereç temini ve kullanımı, atelye donanımı, eğitim programı konuları, öğretmenlik ile ilgili görüşler arasında anlamlı bir fark bulunmaktadır. Bir şekilde eğitim-öğretimden uzak kalmış mesleki eğitim merkezi öğrencileri mesleklerini çalıştıkları işletmede öğrendiklerinden eğitim programları konuları hafifletilerek dersler sınıf ortamında işlenmektedir. Fakat meslek liselerinde her türlü bilgi ve beceri öğrenciye öğretmen tarafından öğretildiğinden öğretmenin eğitim programı konularına ve sanatına çok hâkim olmasını gerektirmektedir. Dolayısıyla meslek lisesi ile mesleki eğitim merkezi eğitim kurumları farklı öğrenci yapısına sahip olduklarından ankete katılan öğretmenlerin araç-gereç temini ve kullanımı, atelye donanımı, eğitim programı konuları, öğretmenlik ile ilgili konular hakkında değişik görüşleri paylaştıkları söylenebilir.

4.2.10 Onuncu Alt Probleme İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki kıdemlerine göre görüşler arasında anlamlı bir fark var mıdır? Adli alt problemin çözümü için toplanan veriler aşağıda, Tablo 4.2.10’da verilmiştir.

Tablo 4.2.10
Mesleki Kıdeme Göre Alt Problemlere İlişkin Görüşler

Konular	Mesleki Kıdem	N	$\bar{X}$	S	Sd	F	P
Öğrencilerle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,07	0,32	2 37 39	3,018	0,061
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,14	0,19			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,31	0,27			
Koordinatörlük İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,12	0,41	2 37 39	0,994	0,380
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,22	0,45			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,34	0,38			
Araç – Gereç Kullanımı İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,13	0,30	2 37 39	0,632	0,537
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,22	0,40			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,29	0,39			
Atelye Donanımı İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,32	0,43	2 37 39	1,154	0,326
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,10	0,46			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,36	0,52			
Mesleki Gelişim İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,19	0,24	2 37 39	1,771	0,184
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,01	0,32			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,03	0,21			
Eğitim Programı Konularına İlişkin Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,26	0,41	2 37 39	0,491	0,616
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,16	0,44			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,11	0,35			
Yönetim İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,15	0,24	2 37 39	1,716	0,194
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,19	0,35			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,32	0,12			
Öğretmenlik İle İlgili Görüşler	1. 5 Yıldan Az	13	2,35	0,32	2 37 39	0,122	0,886
	2. 5-9 Yıl Arası	13	2,38	0,44			
	3. 10 Yıl ve Fazla	14	2,43	0,42			

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Öğrencilerle İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,061>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,07, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,14, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,31’dir.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Koordinatörlük İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,380>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,12, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,22, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,34’tür.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında araç “Gereç Kullanımı İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,537>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,13, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,22, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,29’dur.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Atelye Donanımı İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,326>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,32, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,10, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,36’dır.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Mesleki Gelişim İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,184>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,19, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,01, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,03’tür.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Eğitim Programı Konularına İlişkin Görüşler” bakımından farklılık

bulunmamaktadır ($p=0,616>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,26, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,16, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,11'dir.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Yönetim İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,194>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,15, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,19, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,32'dir.

Mesleki kıdemi 5 yıldan az, 5-9 yıl arası, 10 yıl ve fazla olan öğretmenler arasında “Öğretmenlik İle İlgili Görüşler” bakımından farklılık bulunmamaktadır ($p=0,886>0,050$). Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin ortalaması 2,35, 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin ortalaması 2,38, 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin ortalaması 2,43'tür.

Gözlenen bu verilere göre kıdem dereceleri farklı öğretmenler arasında öğrenciler, koordinatörlük, araç-gereç kullanımı, atelye donanımı, mesleki gelişim, eğitim programı konuları, yönetim, öğretmenlik ile ilgili görüşler arasında anlamlı bir fark bulunmamaktadır. Sonuç olarak kıdem derecesine göre tecrübeliğin ölçüldüğü öğretmenlikte tecrübeli olanın da, olmayanın da aynı sorunları yaşadıkları söylenebilir.

Genel sonuç olarak; Tablo 4.2.10'da görüldüğü üzere öğretmenlikte tecrübenin kıdemle orantılı olduğunu varsayarsak öğrenciler, koordinatörlük, araç-gereç kullanımı, atelye donanımı, mesleki gelişim, eğitim programı konuları, yönetim, öğretmenlik ile ilgili konularda örneklem gruba dahil öğretmenlerin aynı görüşü paylaştıkları görülmüştür.

5. SONUÇ VE ÖNERİLER

Son yıllarda kalkınmakta olan ülkelerde, eğitimin önemi giderek artmıştır. Kalkınma planlarında ağırlık verilen planların en önemlisi eğitimi geliştirme planları ile ekonomik kalkınma planları arasındaki koordinasyonun sağlanmasıdır. Çünkü kalkınma sadece ekonomik alanda değil sosyal kültürel alanlardaki gelişmeler olarak tanımlanır. “Eğitim, toplumların ekonomik ve sosyal kalkınmasının seviyesini belirleyen etkenlerin başında gelir. Kalkınmış ve kalkınmakta olan ülkelerde, eğitimin devletin bir görevi olarak kabul edilmesinin sebebi, eğitimin topluma olan etkisidir. Bu görüşle eğitim, kendisinden beklenen görevleri yerine getirirken siyasal, toplumsal ve ekonomik açıdan ülke menfaatlerine uygun olmalıdır” (Kaya, 1984:8). Nitekim beşinci kalkınma planında en değerli milli varlığımız ve kalkınmanın sürükleyici etkenlerinden en önemlisinin insan kaynağı olduğu ve eğitim yoluyla bu kaynağın değerlendirilerek, kalkınmanın hizmetine verilmesinin, esas ilke şeklinde belirlendiği yer almaktadır (DPT.; 1985-1986:140). Bu bağlamda dünyadaki teknolojik gelişmelerin hızına uyum sağlama amacıyla kurulan ve geliştirilen mesleki eğitim, kimi zaman çağın gerektirdiklerini kendi bünyesine uyarlayamamış ve yenilikleri takip edememiş olduğunu yapılan çeşitli araştırmalardan ve elde edilen verilerden anlaşılmaktadır. Bu yetersizlikler içinde öğretmenler istenilen nitelikte öğrenciler yetiştirmek için gerekli olanaklara sahip olamamaktadırlar.

Sağlık ve görsel açıdan her bireyi ilgilendiren kuaförlük ve güzellik bilgisi alanı bir takım sorunlara sahiptir. Mesleki ve teknik eğitimde yapılan araştırmalara katkıda bulunmak amacıyla hazırlanmış bu çalışmada meslek lisesi ve mesleki eğitim merkezi öğretmenlerinin kişisel nitelikleri belirlenmeye çalışılmış ve eğitim sürecinde karşılaştıkları sorunların öğretmen başarısına etkisi saptanmaya çalışılmıştır.

Bu bölümde, uygulanan anketler sonucu elde edilen veriler doğrultusunda ulaşılan sonuçlar verilmiş ve öneriler geliştirilmiştir.

5.1 SONUÇLAR:

5.1.1 Öğretmenlerin Kişisel Durumlarına İlişkin Sonuçlar

Araştırmaya katılan öğretmenlerin kişisel niteliklerine bakıldığında öğretmenlerin büyük bir çoğunluğunu büyük şehirlerde ve meslek lisesinde çalıştıkları, çoğunlukla lisans eğitimi aldıkları, alanının yeni olmasının tecrübeli öğretmen sayısını olumsuz etkilemektedir. Mesleki eğitim merkezinde görev yapan öğretmenlerin, meslek lisesi öğretmenlerine kıyasla kıdemli oldukları ve çoğunluğunun yüksek lisans eğitimi aldığı, ayrıca büyük şehirlerde görev yaptıkları görülmüştür. Meslek lisesinde görev yapan öğretmenlerin çoğunluğunun lisans eğitimi aldığı, ayrıca çoğunluğunun büyük şehirlerde görev yaptıkları görülmüştür.

Örneklem grubuna giren öğretmenlerin görüşleri doğrultusunda, araştırmanın alt problemleri ile ilgili sonuçlar aşağıdadır.

5.1.2 Birinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Tanıtım ve yönlendirme hizmetinin yeterince verilmeyişine bağlı olarak öğrencilerin hazır bulunuşluk düzeyinin alan için uygun değildir ve öğrencilerin bireysel farklılıkları ders verimini çok etkilemektedir. İnsanoğluyla birebir iletişim içinde olmayı gerektiren bu mesleğin öğrencileri olumlu etkilediği söylenebilir. Ancak davranış sorunu bulunan öğrencilerin sorunlarının çözümünde, ne rehberlik hizmetlerinden ne de velilerden yeterince destek göremeyen örneklem grubuna giren öğretmenlerin, yönetimin alan öğrencilerine karşı tutumu da dikkate alındığında yalnız kaldıkları gözlenmiştir.

5.1.3 İkinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Öğrencilerin beceri eğitimi görebilecekleri işletmelerin bulunmasında zorluk yaşanılmamaktadır. Ayrıca beklentilerinin altında öğrenci yetiştirilmesinin

işletmelerin, eğitime bakışlarını etkilemekte, dolayısı ile bu olumsuzluklar işverenlerin öğretmenlere yaklaşımlarına yansımaktadır. İşyeri ortamında, öğrenci devamlılığının ve işletme yaklaşımının tespit edilebilmesini sağlayan koordinatörlüğün yapılabilmesi için ayrılan saat yeterli değildir. Dolayısıyla koordinatörlük itinalı bir şekilde yerine getirilememekle birlikte, beceri eğitimi yeterince amacına ulaşamadığı söylenebilir.

5.1.4 Üçüncü Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Yönetim araç-gereçleri temin etmede yeteri kolaylığı sağlayamamakta ve bazı araç-gereçlerin kişiye özel olması gerektiğinden veliler bunları karşılayamamaktadır. Ayrıca görev yaptıkları ilde gerekli araç-gereçlere ulaşmakta zorluk yaşamalarının bu temini daha da zorlaştırmaktadır. Fakat öğretmenleri kendi imkânları dâhilinde gerekli araç-gereçlere yeterince ulaşmaktadırlar. Örnekleme giren öğretmenler, öğrencilerin tehlike arz eden araç-gereçleri yeterince sağlıklı ve sorunsuz kullanamadıklarını belirtmişlerdir.

5.1.5 Dördüncü Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Atelyelerin ısı, havalandırma, şartlarının uygulama yapmaya çok uygun olduğu, ancak atelye büyüklüğü, araç-gereç ile elektrik-su tesisatının yeterli nitelikte olmadığını, bu nedenle ciddi çalışmalar gerektiren müşteri üzerindeki uygulamaların gerçekleştirilemediği örnekleme giren öğretmenler tarafından belirtilmiştir.

5.1.6 Beşinci Alt Probleme İlişkin Sonuçlar

Öğretmenliğe hazırlayıcı, alanlarıyla ilgili bilgi ve becerinin kazandırıldığı eğitim fakültesinde bu nitelikler yeterince verilememektedir. Stajer öğretmenlere güven artırıcı ve yol gösterici olabilecek rehber öğretmenler isabetli seçilememektedir. Alandaki gelişmeleri bir nebze takip etmede yardımcı olabileceği düşünülen hizmetiçi eğitimin yeterli olmadığı öğretmenler tarafından belirtilmiştir.

Ayrıca öğretmenler mesleki gelişimleri açısından önemli olabilecek yayınlara ulaşamamakta ve ders hazırlıklarına yeterince zaman ayıramamaktadırlar. Alanla ilgili yeni cihazları kullanma becerilerine yeterince sahip olamadıkları gözlenmiştir.

Bununla birlikte öğretmenler bilgisayar kullanmayı bilmekte ve işlerinde önemli ölçüde faydalanmaktadırlar. Öğretmenler okula ulaşımında sorun yaşamadıklarından ders verimini etkilememektedir.

5.1.7 Altıncı Alt Probleme İlişkin sonuçlar

Alan eğitim programındaki konuların bilimsellik, güncellik, uygulanırlık, işlevsellik düzeyinin yetersizliğinden dersler planlar doğrultusunda işlenemediği örnekleme giren öğretmenlerce vurgulanmıştır.

Ayrıca örnekleme giren öğretmenler konu içeriğinin öğrenci düzeyine yeterince uygun olmadığı düşüncesini paylaşmışlar, öğrencinin hazırbulunuşluk düzeyine göre konu içeriğini düzenleyemedikleri görüşüne katılmışlardır. Sağlığı doğrudan etkileyecek uygulamaların titizlikle takibi gerektiğinden, öğretmenler atelye derslerinde teneffüs haklarından yeterince yararlanamadıkları görüşünde birleşmişlerdir.

5.1.8 Yedinci Alt Probleme İlişkin sonuçlar

Araştırmanın diğer bir sonucuna göre; görev dışı işlerin yönetimce emrivaki şeklinde öğretmenlerce yaptırıldığı, öğrenci-veli-öğretmen üçgenindeki sorunlar karşısında öğretmenlerin yalnız kaldığı, öğretmenler arasında eşit davranılmadığı, ek ders ücretlerinin zamanlı olarak ödenmediği, olumlu bir eğitim-öğretim iklimi oluşturulmadığı şeklindeki gerekçelerle örnekleme giren öğretmenlerin okul yönetimlerinden, memnun olmadığı gözlenmiştir.

5.1.9 Sekizinci Alt Probleme İlişkin sonuçlar

Kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenliğinin, diğer meslek dallarına kıyasla zor olduğunu düşünmekte olan öğretmenler, bu zorluğu bir nebze azaltacak olan okul sorumluluklarının paylaşımında sıkıntı çektikleri, alan öğretmenleri arasında bilgi alışverişi ve iletişimin yetersiz olduğu ancak, araç-gereç alışverişi ve sosyal amaçlı konularda yeterince iletişim ve işbirliği içinde olduğu sonucuna varılmıştır.

Bütün bu zorluklara rağmen öğretmenlerin %80'inin mesleklerini isteyerek yaptıkları, fakat %19,4'lük grubun, ne öğretmenlik mesleğini, ne de bu alan öğretmenliğini isteyerek yapmadığı bulgulanmıştır.

Mesleki eğitim merkezine göre öğrenci tipi farklı olan meslek lisesinde ve küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin, öğretmenlik mesleğini yeniden seçmek istemektedirler. Ancak öğretmenlikte yıpranmanın tecrübeyle orantılı olduğunu varsayarsak kıdemin ve artan eğitim düzeyi, öğretmenliği tercih etme derecesini düşürmektedir.

Meslek Lisesi öğretmenleri bu alanı tercih etmezken, alanla ilgili tüm becerilerin öğrenci tarafından sergilendiği mesleki eğitim merkezinde görev yapan öğretmenler ile küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin, bu alanı yeniden seçmek istemektedirler. Ayrıca kıdem derecesinin bu alanın tercihinde etken olmadığı, ancak artan eğitim düzeyi bu alanın tercihinin düşürmektedir.

5.1.10 Dokuzuncu Alt Probleme İlişkin sonuçlar

Örneklem gruba giren meslek lisesi öğretmenleri ile mesleki eğitim merkezi öğretmenleri arasında öğrenciler, koordinatörlük, mesleki gelişim, yönetim ile ilgili konularda aynı görüşte oldukları anket verilerine göre belirlenmiştir. Ancak meslek lisesi ile mesleki eğitim merkezi eğitim kurumları farklı öğrenci yapısına sahip olduklarından örneklem gruba giren öğretmenlerin araç-gereç temini ve kullanımı,

atelye donanımı, eğitim programı konuları, öğretmenlik ile ilgili görüşleri arasında farklı düşüncede oldukları anket verilerine göre saptanmıştır.

5.1.11 Onuncu Alt Probleme İlişkin sonuçlar

Örneklem grubuna giren farklı kıdeme sahip öğretmenlerin öğrenciler, koordinatörlük, araç-gereç sağlanması ve kullanımı, atelye donanımı, mesleki gelişim, konuların seçimi, yönetim, öğretmenlik ile ilgili konularda aynı görüşte birleşmişlerdir.

5.2 ÖNERİLER:

5.2.1 Birinci Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Tanıtım ve yönlendirme hizmeti kurumsallaştırılarak, pedagojik formasyonu olup çocuk gelişimini bilen, çocukların bilgi ve becerilerini daha iyi ölçüp değerlendirebilecek uzmanlar tarafından, gerekli niteliklere sahip öğrencilerin mesleği tercih etmeleri sağlanabilir.

- Yönetim velilerin problemlili öğrencilere desteğini sağlamak amacıyla ailelerinin durumlarını araştırarak birimler oluşturulabilir.

5.2.2 İkinci Alt Probleme İlişkin Öneriler

- İşletmelerde beceri eğitime ilgisiz veya becerileri düşük, problemlili öğrenciler okul bünyesindeki döner sermayede görevlendirilerek işletmeler mağdur edilmemeli ve böylelikle işletmelerin eğitim üzerinde ki olumsuz düşünceleri en aza indirilmeye çalışılmalıdır.

- İşletmelerde oluşturulacak stajer uygulama köşeleri ile beceri eğitime çıkan öğrencilere daha fazla uygulama yapma imkânı doğabilecektir. Uygulamalar

düşük fiyatlandırılarak bu fiyat tarifesinden yararlanmak isteyen müşterilere uygulamada meydana gelebilecek hatalardan şikâyetçi olamayacakları önceden belirtilmelidir.

5.2.3 Üçüncü Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Araç-gereçlerin yanlış kullanımında insan sağlığında oluşturabilecek olumsuz etkileri öğrencilere önceden kavratılarak bu etkiler en aza indirilebilir.

- Milli Eğitim Bakanlığı atelye donanımına daha fazla ödenek ayırarak eksikleri tamamlamalıdır.

5.2. 4 Dördüncü Alt Probleme İlişkin Öneriler

-Okul yönetimi eğitime duyarlı vatandaşların bağışlarını teşvik edici faaliyetler düzenleyerek atelye donanımlarını tamamlayabilirler.

-Milli Eğitim Bakanlığı esnaf ve sanatkârlar odası ile işbirliğini artırarak eğitime destek vermeleri sağlanmalıdır.

-Milli Eğitim Bakanlığı eğitimde fırsat eşitliği ilkesine uygun olarak gerekli alt yapıyı oluşturmada okullarda alan açmamalıdır.

5.2.5 Beşinci Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Öğretmen adaylarının fakültenin birinci sınıfından mezuniyetlerine kadar hafta da bir gün meslek liselerinde staj görmelerinin öğretmenliğe hazırlamaya katkı sağlayabilir.

- Alanında uzmanlığı tescillenmiş işletmelerle işbirliği yoluyla öğretmenlere hizmetiçi eğitim yapma olanağı tanınabilir ve böylece öğretmenlerin hem kendilerini yenilemeleri hem de son teknolojik gelişmeleri izlemeleri sağlanabilir.

- Milli Eğitim Bakanlığı Aday öğretmenlere işletmelerde belirli süre çalışma zorunluluğu getirdikten sonra öğretmenlerin atamalarını yapabilir.

-Hizmetiçi Eğitim Dairesi Başkanlığı'nca öğretmenlerin almak istedikleri eğitim, bilişim teknolojisi vasıtalarıyla belirlenerek, bu veriler doğrultusunda hizmetiçi eğitim programları hazırlanabilir.

5.2.6 Altıncı Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Milli Eğitim Bakanlığı üniversitelerin ilgili fakülteleriyle işbirliği içerisinde, Avrupa birliği eşdeğer eğitim programları ve onlara uyum süreci göz önünde bulundurarak eğitim programlarını sürekli yenileyebilir.

- Milli Eğitim Bakanlığı alanla ilgili çeşitli ülkelerde ki bilimsel kitapların çevirilerini yaptırarak okullara dağıtabilir.

-Ders kitapları üniversitelerin desteğiyle teknolojik gelişmeleri yansıtacak şekilde sürekli yenilenmelidir.

-Her okulun kendi donanımlarına uygun eğitim programlarını oluşturmalarına Milli Eğitim Bakanlığı olanak verebilir.

5.2.7 Yedinci Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Milli Eğitim Bakanlığı okul müdürlerine, stajyer öğretmenleri bir defaya özgü olmak üzere, ücret karşılığı bir dönem idari işlerde görevlendirme hakkı vererek, öğretmenlerin yönetimin işleyişini kavramaları sağlanabilir. İşleyişi kavrayan öğretmen haklarını daha iyi öğrenebilir ve yönetime katılmada cesaretlenebilir.

- Okul müdürü, her eğitim-öğretim sabahı öğretmenlerle onbeş dakikalık toplantı yaparak, yapacakları faaliyetleri önceden bilerek ve oluşabilecek aksaklığa zamanında önlemin alınmasını sağlayarak, verimli çalışma ortamı oluşturabilir.

5.2.8 Sekizinci Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Okul müdürleri, alan öğretmenleri arasında iletişimi ve bilgi alışverişini sağlamaya yönelik yönlendirme faaliyetlerinde bulunmalıdır.

- Okul müdürleri zümre öğretmenleri ile ayda bir durum değerlendirme toplantıları yaparak öğretmenler arasındaki iletişimi geliştirebilir.

5.2.9 dokuzuncu Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü ile Çıraklık ve Yaygın Eğitim Genel Müdürlüğünün ortak tavır sergileyerek benzer sorunların çözümünde yardımcı olabilirler.

5.2.10 Onuncu Alt Probleme İlişkin Öneriler

- Kıdemi yani tecrübeyi oluşturan deneyim, bilgi, beceri, tutum ve alışkanlıkların öğretmenlerin yaşadıkları sorunlarda değişiklik göstermediğinden, öğretmenlikte liyakatin esasa alınması sağlanmalıdır.

Araştırmacılara Öneriler

- Meslek lisesi ve mesleki eğitim merkezi öğretmenlerinin sorunlarının ayrı ayrı çalışılmasının yararlı olabilir.

- Meslek lisesi ve mesleki eğitim merkezi öğretmenlerinin alan kökenli olan ve olmayanlarının profil çalışmasının yapılması uygun olabileceği düşünülmektedir.

- Alan öğretmenlerinin mesleki olmayan sorunlarının araştırılması yarar sağlayabilir

KAYNAKÇA

ADEM, Mahmut. (1981). **“Eğitim Planlaması”**. Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi. Yayın No:1. Ankara.

AKYOL, A.(1999). **“Yaygın Mesleki Eğitim Projesi Hakkında Proje Kapsamındaki Halk Eğitim Merkezi Yönetici Ve Öğretmenlerin Görüşleri”**. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara.

ALABAY, Neslihan.(2003). **“Kırıkkale İlinde Halk Eğitim Merkezlerinde Görev Yapan Öğretmen Ve Usta Öğreticilerin Mezun Oldukları Kaynakları Ve Halk Eğitim Merkezleri İçerisindeki Sorunları”**. Gazi Bilimleri Eğitim Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Ankara.

ALDEMİR, Günnur. (1996). **“Öğretmenlerin Okul Yönetimine Katılma Düzeyleri”** Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Yönetim Yöneticiliği ve Deneticiliği Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.

ALKAN, Cevat.(1995). **“Eğitim Teknolojisi”**. Ankara: Atilla Kitapevi

ALKAN, C., Doğan, H., Sezgin, İ.(1996). **“Mesleki ve Teknik Eğitimin Esasları”**. Ankara. Gazi Büro Kitap Evi.

ALKAN, Cevat. (1979). **“Eğitim Ortamları”**. Ankara. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları:No:25

ALTAŞ, A., Z. Batlaş. (1992). **“Beden Dili”**. Ankara. Remzi Kitapevi.

ARSLAN, M. Metin.(1992). **“Türkiye’de Yaygın Eğitim”**. Ankara.

- AYDIN, Mustafa (1988). **“Eğitim Yönetimi”** Hatipoğlu yayınevi. Ankara.
- BAŞARAN, İ. Ethem (1996). **“Eğitim Yönetimi”**. Ankara. Yargıcı Matbaası.
- BAŞARAN, İ. Ethem. (1978). **“Eğitim Psikolojisi”**. Ankara.
- BAŞARAN, İ. Ethem. (2000). **“Eğitim Yönetimi Nitelikli Okul”**. Ankara.
- CÜCELOĞLU, Doğan. (1998). **“Yeniden İnsan İnsana”**. İstanbul. Sistem Yayıncılık.
- ÇELİK, V. (2002). **“Eğitsel Liderlik”**. Ankara. Pegem Yayınları.
- ÇİLENTİ, Kamuran. (1984). **“Eğitim Teknolojisi ve Öğretim”**. Ankara.
- DEMİREL, Özcan. (2000). **“Kuramdan uygulamaya Eğitimde Program geliştirme”**. Ankara. Pegem yayıncılık.
- DEVELİOĞLU, Y.(1983). **“Mesleki ve Teknik Öğretime Öğretmen yetiştirme sorunu”**. Ankara.
- DOĞAN, Hıfzı, A. ULUSOY ve F. HACIOĞLU: (1997). **“Okul Sanayi İlişkileri”**. Ankara.
- DOĞAN, Hıfzı. (1997). **“Eğitimde Program ve Öğretim Sanatı”**. Ankara. Önder Matbaa
- D.P.T. (1985-1989). **“Beşinci Beş Yıllık Kalkınma Planı”**. Ankara.
- EYEBERDİYEV; Annaniyaz. (2004). **“Endüstri Meslek Liselerinde Okul Yöneticilerinin ve Koordinatör Öğretmenlerinin Okul Sanayi İlişkileri**

ile İlgili Görüşleri” Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü
(Yayınlanmamış Yüksek Lisans tezi). Ankara

EMİROĞLU, M. (1997). **“Türk Milli Eğitimde Sorunlar ve Tedbirler”**. *Yeni Türkiye:Özel Eğitim Sayısı*7.

ENGİNER, Ergin. (2000). **“Öğretimi Planlama Uygulaması ve Değerlendirme”**.
Ankara. Kozan Ofset.

ERİŞEN, Yavuz. (1997). **“Atelye ve Meslek Dersleri Öğretmenlerinin Öğretmenlik Formasyonu Açısından Hizmetiçi Eğitim İhtiyaçlarının Belirlenmesi”** Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
(Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara

ERTÜRK, Selahattin. (1972). **“Eğitimde program Geliştirme”**. Ankara

EYİOL, Pınar. (2002). **“Kız Meslek Liselerinde El Sanatları Teknolojisi Bölümü Öğrencilerinin Atelye Donanımı ve Ekonomik Açıdan Karşılaştıkları Sorunlar ve Öğrenci Başarısına Etkisi”**. Gazi Üniversitesi Mesleki eğitim Fakültesi. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.

FİDAN, Nurettin. (1985). **“Okulda Öğrenme ve Öğretme”**. Ankara. Kadioğlu Matbaası.

GÖMLEKSİZ, Mehmet.(1999). **“Kubaşık Öğrenme Yöntemi İle Geleneksel Yöntemin Demokratik Tutumlar Ve Öğrenci Başarısına Etkisi”**.
Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Adana.

HIZAL, Alişan. (1982). **“Programlı Öğretim Yönteminin Etkinliğini Karşılaştırmalı Uygulamalı Araştırma”**. Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi. Ankara. Yayın. No:117

SEZGİN, İlhan (1982).”**Türkiye’de Meslek Eğitimi ve Sorunları**”. Türk Eğitim Derneği Yayınları. Ankara.

KARASAR, Niyazi. (2005). “**Bilimsel Araştırma Yöntemi**”. Ankara. Nobel Yayınevi.

KAYA, Y. Kemal. (1986). “**Eğitim Yönetimi**”. Ankara. Olgaç Matbaası.

KAYA, Y. Kemal. (1984). “**Eğitim Yönetimi Kuram ve Türkiye’deki Uygulama**”. Ankara.

MEB. (1998). “**Atatürkçülük**”. (Genel Kurmay Başkanlığınca Hazırlanmıştır). İstanbul.

MEB. (1990). “**Çıraklık ve Mesleki Teknik Eğitim**”. Ankara.

MEB. (1990). “**Örgün ve Yaygın Mesleki Teknik Öğretim Kurumları Tanıtıcı El Kitabı**”. Ankara.

MEB. (1992). “**3797 Sayılı MEB. Teşkilat ve Görevleri Kanunu**”.

OTLU, Gökben.(2003). “**Anaokulu Öğretmenlerinin Mesleki Yeterliklerinin Aynı Sınıfta Görev Yapan Meslektaşlarının Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi**”. Ankara. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Anabilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.

ÖNER, Nejla (1992). “**Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlıkta Meslek Adamı Yetiştirme Programının Bugünü ve Yarını**”. İstanbul Boğaziçi Üniversitesi Dergisi.

- ÖZDEMİR, Asım (1985). **“Lise Müdürlerinin Öğretmenleri Değerlendirmesi ve Geliştirmesi”**. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.
- ÖZTEKİN, M. (1997). **“Okul Müdürlerinin Beden Dili Davranışlarının Sıklığı İle Öğretmenlerin Etkilenme Derecesi”**. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.
- SÖNMEZ, Veysel. (1999). **“Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı”**. Ankara.
- SÖZALAN, S. (1962). **“Orta Öğretimde Öğretmenlerin Dilek ve Şikâyetleri”**. (Yayınlanmamış Lisans Tezi).
- ŞAHİN, E. Dilek. (2007). **“Öğretmenlerin Mesleki Tükenmişlik Düzeyleri”**. Ankara Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Yönetimi Ve Denetimi Bilim Dalı. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.
- ŞİMŞEK, N. (1997). **“Derste Eğitim Teknolojisi Kullanımı”**. Ankara: Anıl Matbaa Ciltevi.
- TAN, Nadire. (2003). **“Anadolu Lise Öğretmenlerinin İş Doyumunu Etkileyen Etmenler”**. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ankara.
- TEZCAN, Mahmut.(1997). **“Eğitim Sosyolojisi”** Ankara.
- ULUSOY, A. (2003). **“Çağdaş Eğitim Sisteminde Öğretmen Yetiştirme Ulusal Sempozyumu”**. *Eğitimde Yansımalar*. Ankara.
- VARIŞ, Fatma. (1994). **“Eğitim Bilimine Giriş”**. İstanbul. Alkım Yayıncılık.

EK:1

EK:1

Değerli Öğretmenim;

Bu araştırmanın amacı; “Ankara, İstanbul, İzmir, İçel, Gaziantep, Ordu illerinde Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Alanında eğitim-öğretim veren Meslek Liselerinde, Mesleki Eğitim Merkezlerinde görev yapan kuaförlük ve güzellik bilgisi öğretmenlerinin mesleki sorunlarının belirlenmesidir”

Cevap verirken adınızı yazmanıza gerek yoktur. Cevaplarınız araştırmanın dışında kullanılmayacaktır. Ankete samimi cevap vermeniz araştırmanın amacına ulaşması açısından önemlidir.

Anketi cevaplarken uygun bulduğunuz seçeneğin hizasındaki **kutucuğa (X) işareti** koymanız yeterlidir.

Cevaplarınız için şimdiden teşekkür ederim.

Saygılarımla...

Araştırmacı
Züleyha ALABAY

I. BÖLÜM: KİŞİSEL BİLGİLER

1. Çalıştığınız okul türü: ☐ Mesleki Eğitim Merkezi ☐ Meslek Lisesi
2. Görev yaptığınız il: ☐ Büyük Şehir ☐ Küçük Şehir
3. Mesleki kıdeminiz (yıl):
4. Eğitim durumunuz: ☐ Yüksek Lisans ☐ Lisans ☐ Önlisans

Düzy	Çok	Az	Hiç
Görüşler			
ÖĞRENCİLERE İLİŞKİN GÖRÜŞLER	Çok	Az	Hiç
1. Öğrencilerinizin bireysel farklılıkları ders verimini ne derece etkilemektedir?			
2. Öğrencilerinizin hazır bulunuşluk düzeyi alan için yeterli midir?			
3. Okul yönetimi alanınız öğrencileri ile ne derece iletişim kurmaktadır			
4. Öğrencilerinizin tavır ve davranışları diğer alan öğrencilerine kıyasla ne derece farklıdır? (olumlu yönde)			
5. Tanıtım ve yönlendirme hizmetleri amacına ne derece uygun olarak verilmektedir?			
6. Davranış sorunu bulunan öğrencilere ilişkin gerekli rehberlik yardımı ne derece verilmektedir?			
7. Veliler öğrenci sorunlarının çözümünde size ne derece yardımcı olmaktadır?			
KOORDİNATÖRLÜĞE İLİŞKİN GÖRÜŞLER	Çok	Az	Hiç
1. İşletmelerde beceri eğitimi alacak öğrencilerinize beceri eğitimi vermeyi kabul eden işletme sayısı ne derece yeterlidir?			
2. İşletmeleri dolaşmaya koordinatörlük saatleriniz ne düzeyde yeterlidir?			
3. İşletmelerin size yaklaşımını ne derece olumlu buluyorsunuz?			
4. İşletmeciler öğrencilerin mesleki becerilerini ne derece yeterli buluyor?			
5. Koordinatörlüğün amacına ne derece ulaştığını düşünüyorsunuz?			
6. İşletmelerde beceri eğitiminin ne ölçüde amacına ulaştığını düşünmektesiniz?			
ARAÇ-GEREÇ KULLANIMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLER	Çok	Az	Hiç
1. Araç-gereçlerin sağlanmasında yönetim size ne ölçüde kolaylık göstermektedir.			
2. Öğrencilerin bireysel araç-gereçlerini veliler ne derece karşılayabilmektedir?			
3. Bulunduğunuz ilde gerekli araç-gereçlere ne derece ulaşabiliyorsunuz ?			
4. İmkânlarınız dâhilinde gerekli araç gerece kendiniz ne derece ulaşabiliyorsunuz?			
5. Öğrenciler tehlike arz eden araç-gereçleri ne derece sağlıklı kullana bilmektedirler?			
6. Öğrenciler tehlike arz eden araç-gereçleri sorunsuz kullandıklarına ne derece inanıyorsunuz ?			
ATELYE DONANIMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLER	Çok	Az	Hiç
1. Atelye derslerinde müşteriler üzerinde ne sıklıkla uygulama yapıyorsunuz?			
2. Atelyelerinizin fiziki şartları uygulama yapmaya ne derece elverişlidir?			

		Çok	Az	Hiç	
3. Isı					
4. Havalandırma					
5. Büyüklüğü					
6. Araç-gereç donanımı					
7. Elektrik, su tesisatı					
MESLEKİ GELİŞİMİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLER					
		Çok	Az	Hiç	
1. Stajer öğretmenken rehber öğretmeniniz size ne ölçüde faydalı olabildi?					
2. Alanınızla ilgili yayınları ne ölçüde ulaşma fırsatı buluyorsunuz?					
3. Alanınızla ilgili hizmetiçi eğitim kurslarını ne derece yeterli buluyorsunuz?					
4. Fakülte eğitiminin öğretmenliğe ne derece hazırladığını düşünüyorsunuz?					
5. Alanınızla ilgili bilgi ve beceri fakültedeki öğretmenlik programlarında yeterli ölçüde veriliyor mu?					
6. Ders hazırlığına ne derece zaman bulabiliyorsunuz?					
7. İşlerinizde bilgisayardan ne ölçüde faydalanıyorsunuz?					
8. Alanınızla ilgili yeni cihazları kullanmada yeterli eğitim aldığınızı düşünüyor musunuz?					
9. Okulunuzla eviniz arasındaki mesafe veriminizi ne derece düşürüyor?					
EĞİTİM PROGRAMI KONULARINA İLİŞKİN GÖRÜŞLER					
		Çok	Az	Hiç	
1. Konu içeriğini öğrencilerin bireysel farklılıklarına göre uyarlama imkanı ne derece buluyorsunuz?					
2. Eğitim programındaki konuları ne derece güncel buluyorsunuz?					
3. Eğitim programındaki konuları ne derece işlevsel buluyorsunuz?					
4. Eğitim programındaki konuların uygulanabilirlik düzeyini ne derece yeterli buluyorsunuz?					
5. Eğitim Programındaki konuların öğrenci düzeyine uygunluk derecesi nedir?					
6. Eğitim programındaki konuların bilimsellik düzeyi nedir ?					
7. Planları hazırlarken zorlandığınız durumlarda diğer öğretmenlerle ne ölçüde işbirliği yapıyorsunuz?					
8. Planların göstermelik olduğunu düşündüğünüz durumlar ne sıklıkla oluyor?					
9. Atelye derslerinde teneffüs hakkınızı ne derece kullanabiliyorsunuz?					
YÖNETİME İLİŞKİN GÖRÜŞLER					
		Çok	Az	Hiç	
1. Okul yönetiminden ne derece memnunsunuz?					
2. Okul yönetimi ne sıklıkla göreviniz olmayan işler için yardım istiyor?					
3. Velilerle sorun yaşadığınızda yönetim size ne ölçüde yardımcı oluyor?					
4. Okul yönetimi asılsız söylentilere ne düzeyde değer veriyor?					
5. Yönetim sizi ilgilendiren bir kararda ne ölçüde görüşünüzü alıyor?					
6. Kurul toplantılarında söylenenlerin tutanaklara aynen geçtiğini ne derece düşünüyor musunuz?					
7. Yönetim öğretmenlere verimli çalışma ortamı ne derece sağlıyor?					
8. Yönetimin bazı öğretmenlere ne derece ayrıcalıklı davrandığını düşünüyorsunuz?					
9. Ek ders ücretiniz hesabınıza ne derece zamanında yatırılıyor?					
ÖĞRETMENLİĞE İLİŞKİN İLGİLİ GÖRÜŞLER					
		Çok	Az	Hiç	
1. Diğer meslek dallarına kıyasla alanınızın zor olduğunu ne sıklıkla düşünüyorsunuz?					
2. Öğretmenlerle okul sorumluluklarını paylaşmada ne düzeyde birbirinize yardımcısınız?					
3. Alan öğretmenleriyle hangi konularda ve ne derece iletişim ve işbirliği içinde bulunuyorsunuz?					
		Çok	Az	Hiç	
4. Bilgi alışverişi					

	5. Araç-gereç alışverişi				
	6. Sosyal amaçlı				
7. Yeniden meslek seçmeniz gerekirse öğretmenliği tercih edermiydiniz?					☐ Evet ☐ Hayır
8. Yeniden öğretmen olsanız bu alanı tercih edermiydiniz?(yukarıdaki cevaba hayır yanıtı verdiyseniz lütfen bu soruyu cevaplamayınız)					☐ Evet ☐ Hayır

Ekleme istediğiniz diğer görüşleriniz varsa lütfen yazınız:

EK:2

EK:2

ÖĞRETMENLERİN ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNİ VE KUAFÖRLÜK VE GÜZELLİK BİLGİSİ ALANINI SEÇMEDEKİ DİĞER DEĞİŞKENLER

Tablo 2-1

Çalışılan Okul Türüne Göre Yeniden Öğretmenliği Seçme Dereceleri

			Yeniden Meslek Seçmeniz Gerekirse Öğretmenliği Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Çalışılan Okul Türü	Meslek Lisesi	Sayı	28	2	30
		Yüzde	93,3	6,7	100,0
	Mesleki Eğitim Merkezi	Sayı	14	4	18
		Yüzde	77,8	22,2	100,0
Toplam		Sayı	43	6	49
		Yüzde	87,8	12,2	100,0

Meslek lisesi öğretmenlerin %93,3'ü, merkezi eğitim merkezi öğretmenlerin %77,8'i yeniden meslek seçmesi gerekirse yine öğretmenliği tercih edeceği Tablo 1.1 Gözlenen bu verilere göre meslek lisesi öğretmenlerinin yeniden meslek seçmeleri gerekirse öğretmenliği seçebilecekleri görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak öğrenci tipi mesleki eğitim merkezine göre farklı olan meslek lisesinde görev yapan öğretmenlerin, yeniden öğretmenlik mesleğini seçmek istedikleri söylenebilir.

Tablo 2-2

Görev Yapılan İle Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Meslek Seçmeniz Gerekirse Öğretmenliği Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Görev Yapılan İl	Küçük Şehir	Sayı	5	-	5
		Yüzde	100,0	-	100,0
	Büyük Şehir	Sayı	37	6	43
		Yüzde	86,0	14,0	100,0
Toplam		Sayı	42	6	48
		Yüzde	87,5	12,5	100,0

Küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin tamamı, büyük şehirde görev yapan öğretmenlerin %86'sı yeniden meslek seçmesi gerekirse yine öğretmenliği tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre küçük şehirde çalışan öğretmenlerin yeniden meslek seçmeleri gerekirse öğretmenliği tercih edecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak küçük şehrin getirilerinin yeniden öğretmenlik mesleğini tercih etmede etken olduğu söylenebilir.

Tablo 2-3
Mesleki Kıdeme Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Meslek Seçmeniz Gerekirse Öğretmenliği Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Mesleki Kıdem	5 Yıldan Az	Sayı	12	1	13
		Yüzde	92,3	7,7	100,0
	5-9 Yıl Arası	Sayı	11	2	13
		Yüzde	84,6	15,4	100,0
	10 Yıl ve Fazla	Sayı	12	2	14
		Yüzde	85,7	14,3	100,0
Toplam		Sayı	35	5	40
		Yüzde	87,5	12,5	100,0

Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin %92,3'ü, mesleki kıdemi 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin %84,6'sı, mesleki kıdemi 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin %85,7'si yeniden meslek seçmesi gerekirse yine öğretmenliği tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin mesleki kıdemleri yüksek olan öğretmenlere nazaran yeniden meslek seçmeleri gerekirse öğretmenliği seçecekleri görüşünü paylaşmaktadırlar. Sonuç olarak öğretmenlikte yıpranmanın tecrübeyle orantılı olduğunu varsayarsak tecrübenin öğretmenlik mesleğini tercih etme derecesini düşüğü söylenebilir.

Tablo 2-4
Eğitim Durumuna Göre Yeniden Öğretmenliği Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Meslek Seçmeniz Gerekirse Öğretmenliği Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Eğitim Durumu	Önlisans	Sayı	3	-	3
		Yüzde	100,0	-	100,0
	Lisans	Sayı	33	4	37
		Yüzde	89,2	10,8	100,0
	Yüksek Lisans	Sayı	7	2	9
		Yüzde	77,8	22,2	100,0
Toplam		Sayı	43	6	49
		Yüzde	87,8	12,2	100,0

Eğitim durumu önlisans olan öğretmenlerin tamamı, eğitim durumu lisans olan öğretmenlerin %89,2'si, eğitim durumu yüksek lisans öğretmenlerin %77,8'i yeniden meslek seçmesi gerekirse yine öğretmenliği tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre önlisans eğitimi almış öğretmenlerin, eğitim durumu lisan ve yüksek lisans yapmış öğretmenlere oranla yeniden meslek seçmeleri gerekirse öğretmenliği tercih edecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak öğretmenlerin eğitim düzeylerinin yükselmesinin öğretmenlik mesleğini tercih etme derecesini düşürdüğü söylenebilir.

Genel olarak Tablo 2.1-2.2-2.3-2.4'de görüldüğü üzere mesleki eğitim merkezine göre öğrenci tipi farklı olan meslek lisesinde ve küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin yeniden öğretmenliği seçmek istedikleri söylenebilir. Ancak öğretmenlikte yıpranmanın tecrübeyle orantılı olduğunu varsayarsak tecrübenin ve artan eğitim düzeyinin öğretmenliği tercih etme derecesini düşürdüğü söylenebilir.

Tablo 2-5
Çalışılan Okul Türüne Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Öğretmen Olsanız Bu Alanı Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Çalışılan Okul Türü	Meslek Lisesi	Sayı	23	3	26
		Yüzde	88,5	11,5	100,0
	Mesleki Eğitim Merkezi	Sayı	14	-	14
		Yüzde	100,0	-	100,0
Toplam		Sayı	38	3	41
		Yüzde	92,7	7,3	100,0

Meslek lisesindeki öğretmenlerin %88,5'i, Mesleki eğitim merkezi öğretmenlerin tamamı yeniden öğretmen olsa aynı alanı tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre mesleki eğitim merkezi öğretmenlerinin oransal büyüklüğüne bakılarak yeniden bu alanın öğretmenliğini tercih edecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak mesleki eğitim merkezinde alanla ilgili tüm becerilerin öğrenci tarafından sergilenmesinin bu alanın yeniden seçilmesinde etkili olduğu söylenebilir.

Tablo 2-6
Görev Yapılan İle Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Öğretmen Olsanız Bu Alanı Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Görev Yapılan İl	Küçük Şehir	Sayı	5	-	5
		Yüzde	100,0	-	100,0
	Büyük Şehir	Sayı	33	2	35
		Yüzde	94,3	5,7	100,0
Toplam		Sayı	38	2	40
		Yüzde	95,0	5,0	100,0

Küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin tamamı, büyük şehirde görev yapan öğretmenlerin %94,3'ü yeniden öğretmen olsa aynı alanı tercih edeceğini

belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin bu alanı yeniden tercih edecekleri söylenebilir.

Tablo 2-7
Mesleki Kıdeme Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Öğretmen Olsanız Bu Alanı Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Mesleki Kıdem	5 Yıldan Az	Sayı	11	1	12
		Yüzde	91,7	8,3	100,0
	5-9 Yıl Arası	Sayı	10	-	10
		Yüzde	100,0	-	100,0
	10 Yıl ve Fazla	Sayı	10	1	11
		Yüzde	90,9	9,1	100,0
Toplam		Sayı	31	2	33
		Yüzde	93,9	6,1	100,0

Mesleki kıdemi 5 yıldan az olan öğretmenlerin %91,7'si, mesleki kıdemi 5-9 yıl arası olan öğretmenlerin tamamı, mesleki kıdemi 10 yıl ve fazla olan öğretmenlerin %90,9'u yeniden öğretmen olsa aynı alanı tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre kıdem derecesi 5-9 yıl arasında olan öğretmenlerin tamamının yeniden aynı alanın öğretmenliğini tercih edecekleri görüşünü paylaşmışlardır. Sonuç olarak bu alanın tercihinde kıdem derecelerinin etken olmadığı söylenebilir.

Tablo 2-8
Eğitim Durumuna Göre Yeniden Bu Alanı Tercih Etme Dereceleri

			Yeniden Öğretmen Olsanız Bu Alanı Tercih Eder Miydiniz?		Toplam
			Evet	Hayır	
Eğitim Durumu	Önlisans	Sayı	3	-	3
		Yüzde	100,0	-	100,0
	Lisans	Sayı	31	1	32
		Yüzde	96,9	3,1	100,0
	Yüksek Lisans	Sayı	5	1	6
		Yüzde	83,3	16,7	100,0
Toplam		Sayı	39	2	41
		Yüzde	95,1	4,9	100,0

Eğitim durumu önlisans olan öğretmenlerin tamamı, eğitim durumu lisans olan öğretmenlerin %96,9'u, eğitim durumu yüksek lisans öğretmenlerin %83,3'ü yeniden öğretmen olsa aynı alanı tercih edeceğini belirtmiştir. Gözlenen bu verilere göre önlisans eğitimi almış öğretmenlerin tamamının yeniden bu alanın öğretmenliğini seçecekleri görüşünde birleşmişlerdir. Sonuç olarak artan eğitim düzeyinin bu alanı tercih etme derecelerini düşürdüğü söylenebilir.

Genel olarak Tablo 2.5-2.6-2.7-2.8'de görüldüğü üzere alanla ilgili tüm becerilerin öğrenci tarafından sergilendiği Mesleki Eğitim Merkezinde görev yapan öğretmenler ile küçük şehirde görev yapan öğretmenlerin yeniden bu alanı seçmek istedikleri söylenebilir. Ayrıca kıdem derecesinin bu alanın tercihinde etken olmadığı, ancak artan eğitim düzeyinin bu alanı tercih etme derecesini düşürdüğü söylenebilir.

EK:3

EK:3

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Eğitimi Araştırma ve Geliştirme Dairesi Başkanlığı

Sayı : B.08.0.EGD.0.33.05.311- 685 / 2837
Konu : Araştırma İzni

12/06/2007

GAZİ ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜNE
(Eğitim Bilimleri Enstitüsü)

- İlgi** : a) 25.04.2007 tarih ve B.30.2.GÜN.0.F8.00.00/3154 sayılı yazı.
b) 28.02.2007 tarih ve B.08.0.EGD.0.33.05.311-311/1084 sayılı Makam Onayı ile Uygulamaya Konulan "Millî Eğitim Bakanlığına Bağlı Okul ve Kurumlarda Yapılacak Araştırma ve Araştırma Destegine Yönelik İzin ve Uygulama Yönergesi

Üniversiteniz Eğitim Bilimleri Enstitüsü Giyim Endüstrisi ve Moda Tasarımı Eğitimi Ana Bilim Dalı Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Eğitimi Bilim Dalı Yüksek Lisans öğrencisi Züleyha ALABAY'ın "Kuaförlük ve Güzellik Bilgisi Öğretmenlerinin Mesleksi Sorunları" konulu araştırmada veri toplama aracı olarak kullanılacak anketlerin Ankara, Gaziantep, İstanbul, İzmir, Mersin ve Ordu illerindeki eğitim kurumlarında uygulama izin talebi incelenmiştir.

Üniversiteniz tarafından kabul edilen onaylı bir örneği Bakanlığımızda muhafaza edilen (3 sayfa – 56 sorudan oluşan) anketin gönüllülük esasına uygun olarak belirtilen illerdeki öğretmenlere uygulanmasında bir sakınca görülmektedir.

İlgi (b) Yönergenin 5. Maddesinin (o) bendi uyarınca taahhütnamelerin ve araştırmanın bitiminde sonuç raporunun iki örneğinin Bakanlığımıza gönderilmesi gerekmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini rica ederim.

İbrahim DEMİRER
Bakan a.
Daire Başkanı

- EK** :
1- Anket Örneği (1 Adet-3 Sayfa)
2- Okul Listesi (1 Adet-1 Sayfa)

GMK. Bulvarı No:109
06570 Maltepe/ANKARA
Tel : 0 312 230 36 44
Faks : 0 312 231 62 05
earged@meb.gov.tr | earged.meb.gov.tr

www.egitimdestek.meb.gov.tr

www.haydikizlariokula.org

www.bilgiyayati.egitimdestek.org

EK:4

EK:4

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Personel Genel Müdürlüğü
(Bilişim Hizmetleri Dairesi Başkanlığı)

**KUAFÖRLÜK / CİLT BAKIMI ALANINDA GÖREVLİ ÖĞRETMENLERİN GÖREVLİ OLDUKLARI
İL, İLÇE VE KURUM ADLARI İLE SAYILARINI GÖSTERİR ÇİZELGE**
(27/04/2007)

SIRA NO	İL ADI	İLÇE ADI	KURUM ADI	MEVCUT
1.	Ankara	Altındağ	Ahi Evran Mesleki Eğitim Merkezi	3
2.	Ankara	Altındağ	Atatürk Tek.And.Mes. ve Mes.Lisesi	2
3.	Ankara	Altındağ	Yıldırım Beyazıt Anadolu Meslek ve Kız Meslek Lis.	1
4.	Ankara	Altındağ	Zübeyde Hanım KT, And.Kız Mes.ve Kız Mes Lis.	5
5.	Ankara	Çankaya	100. Yıl Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	3
6.	Ankara	Çankaya	Balgat Aliye Yahşi Anadolu Kız Mes.ve Kız Mes.L.	4
7.	Ankara	Çankaya	Dikmen Nevzat Ayaz Anad.Kız Mes.ve Kız Mes.Lisesi	1
8.	Ankara	Çankaya	Halk Eğitim Merkezi ve 7.Akşam Sanat Okulu	1
9.	Ankara	Etimesgut	Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	2
10.	Ankara	Gölbaşı	Anadolu Kız Teknik, Anadolu Kız Meslek ve Meslek Lisesi	2
11.	Ankara	Keçiören	H.Hikmet Öğütürk And. Kız Meslek L.ve K.M.L.	2
12.	Ankara	Keçiören	Kalaba Anadolu Kız Mes Lis' ve Kız Mes Lis	1
13.	Ankara	Kızılcahamam	Meslek Lisesi	1
14.	Ankara	Mamak	Cebeci Anadolu Meslek ve Kız Meslek Lisesi	2
15.	Ankara	Polatlı	Mesleki Eğitim Merkezi	1
16.	Ankara	Sincan	Layika Akbilek Anadolu Kız Meslekve Kız Meslek Lisesi	3
17.	Ankara	Sincan	Mesleki Eğitim Merkezi	1
18.	Ankara	Sincan	Ozcan Sabancı Anadolu Kız M.L.ve K.M.L.	5
19.	Ankara	Yenimahalle	Anadolu Meslek ve Meslek Lisesi	5
20.	Ankara	Yenimahalle	Ostim Mesleki Eğitim Merkezi	2
21.	Ankara	Yenimahalle	Yenimahalle IV. Akşam Sanat Okulu	13
22.	Ankara	Yenimahalle	Yunus Emre Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	2
23.	Gaziantep	Şahinbey	Mesleki Eğitim Merkezi	3
24.	Gaziantep	Şehitkamil	Fatih Kız Meslek Lisesi	1
25.	İstanbul	Bahçelievler	Mustafa Nevzat Pısa Mesleki Eğitim Merk.	1
26.	İstanbul	Beşiktaş	Levent Kız Meslek Lisesi	1
27.	İstanbul	Gaziosmanpaşa	Küçüköy Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	1
28.	İstanbul	Güngören	Güngören Mesleki Eğitim Merkezi	3
29.	İstanbul	Kadıköy	Neriman İrfan Akça Mesleki Eğitim Merkezi	1
30.	İstanbul	Kartal	Kartal Mesleki Eğitim Merkezi	1
31.	İstanbul	Küçükçekmece	Halkalı IMKB Meslek Lisesi	1
32.	İstanbul	Maltepe	Maltepe Anadolu Meslek ve Meslek Lisesi	3
33.	İstanbul	Pendik	Halk Eğitim Merkezi	1
34.	İstanbul	Sarıyer	Atatürk Mesleki Eğitim Merkezi	2
35.	İstanbul	Silivri	Silivri IMKB Mesleki Eğitim Merkezi	1
36.	İstanbul	Silivri	Şerife Baldöktü Kız Meslek Lisesi	1
37.	İstanbul	Şişli	Nişantaşı Rüstü Uzel Kız Teknik, Anadolu Meslek ve Meslek Lisesi	4
38.	İstanbul	Ümraniye	Ulubatlı Hasan Mesleki Eğitim Merkezi	1
39.	İstanbul	Üsküdar	IMKB Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	1
40.	İstanbul	Üsküdar	Mithatpaşa Anadolu Kız Mes.ve Kız Meslek Lisesi	1
41.	İzmir	Bergama	Mesleki Eğitim Merkezi	1
42.	İzmir	Bornova	Atatürk Anadolu Meslek ve Meslek Lisesi	2
43.	İzmir	Bornova	Mesleki Eğitim Merkezi	5
44.	İzmir	Çiğli	Çiğli IMKB Meslek Lisesi	1
45.	İzmir	Gaziemir	Halk Eğitim Merkezi	1
46.	İzmir	Gaziemir	IMKB Meslek Lisesi	1
47.	İzmir	Karşıyaka	Karşıyaka Anadolu Meslek ve Kız Meslek Lisesi	1
48.	İzmir	Konak	Cumhuriyet N.S.İ.And.Mes.L.ve 100. yıl O.En	2
49.	İzmir	Konak	Göztepe Anadolu Meslek ve Meslek Lisesi	3
50.	İzmir	Menemen	Mesleki Eğitim Merkezi	1
51.	İzmir	Selçuk	Selçuk METEM, MEM	1
52.	İzmir	Torbalı	Anadolu Meslek Lisesi ve Meslek L.	2
53.	İzmir	Torbalı	Mesleki Eğitim Merkezi	1
54.	İzmir	Urla	Urla ATL, AML, TL, ÇPL ve MEM	1
55.	Mersin	Erdemli	Erdemli METEM, ATL, TL, MEM	1
56.	Mersin	Merkez	Anadolu Kız Meslek ve Meslek Lisesi	2
57.	Mersin	Merkez	Mesleki Eğitim Merkezi	3
58.	Mersin	Silifke	Silifke Mesleki Eğitim Merkezi	1
59.	Mersin	Tarsus	Anadolu Kız Meslek Lisesi ve Kız Meslek Lisesi	2
60.	Mersin	Tarsus	Mesleki Eğitim Merkezi	1
61.	Ordu	Merkez	Anadolu Kız Meslek ve Kız Meslek Lisesi	2
62.	Ordu	Merkez	Mesleki Eğitim Merkezi	1
TOPLAM				126